III

*(Förberedande akter)*

# REGIONKOMMITTÉN

**INTERACTIO – PÅ DISTANS – REK:s 143:e PLENARSESSION, 17.3.2021–19.3.2021**

## Yttrande från Europeiska regionkommittén – En ny migrations- och asylpakt

(2021/C 175/06)

**Föredragande**: Antje GROTHEER (DE–PES), vice talman, Bremens delstatsparlament

**Referensdokument**: Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om en ny migrations- och asylpakt

(COM(2020) 609 final)

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om asyl- och migrationshantering och om ändring av rådets direktiv 2003/109/EG och förslaget till förordning (EU) XXX/XXX [Asyl- och migrationsfonden]

(COM(2020) 610 final)

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om upprättande av ett gemensamt förfarande för internationellt skydd i unionen och om upphävande av direktiv 2013/32/EU

(COM(2020) 611 final)

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om införande av screening av tredjelandsmedborgare vid de yttre gränserna och om ändring av förordningarna (EG) nr 767/2008, (EU) 2007/2226, (EU) 2008/1240 och (EU) 2019/817

(COM(2020) 612 final)

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om hantering av krissituationer och force majeure-situationer på migrations- och asylområdet

(COM(2020) 613 final)

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Eurodac för jämförelse av biometriska uppgifter för en effektiv tillämpning av förordning (EU) XXX/XXX [förordningen om asyl- och migrationshantering] och förordning (EU) XXX/XXX [vidarebosättningsförordningen], för identifiering av tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som vistas olagligt, och för när medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter och Europol begär jämförelser med Eurodacuppgifter för brottsbekämpande ändamål, samt om ändring av förordningarna (EU) 2018/1240 och (EU) 2019/818

(COM(2020) 614 final)

Kommissionens rekommendation om lagliga vägar till skydd i EU: att främja vidarebosättning, inresa av humanitära skäl och andra kompletterande vägar

(C(2020) 6467 final)

Kommissionens rekommendation av den 23 september 2020 om samarbete mellan medlemsstaterna när det gäller insatser som utförs av fartyg som ägs eller används av privata enheter för sök- och räddningsverksamhet

(C(2020) 6468 final)

Kommissionens rekommendation om en EU-mekanism för beredskap och hantering av kriser med anknytning till migration (beredskaps- och krisplan för migration)

(C(2020) 6469 final)

Meddelande från kommissionen – Kommissionens vägledning om genomförandet av EU-reglerna om definition och förebyggande av hjälp till olaglig inresa, transitering och vistelse

(C(2020) 6470 final)

Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – Handlingsplan för integration och inkludering för 2021–2027

(COM(2020) 758 final)

I. **ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER**

**Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om asyl- och migrationshantering och om ändring av rådets direktiv 2003/109/EG och förslaget till förordning (EU) XXX/XXX [Asyl- och migrationsfonden]**

**Ändringsrekommendation 1**

COM(2020) 610 final, skäl 26

| Kommissionens textförslag | ReK:s ändringsförslag |
|---|---|
| Endast personer som mer sannolikt har rätt att stanna i unionen bör omplaceras. Därför bör omplacering av personer som ansöker om internationellt skydd begränsas till dem som inte omfattas av det gränsförfarande som fastställs i förordning (EU) XXX/XXX [*förordningen om asylförfaranden*]. | Endast personer som mer sannolikt har rätt att stanna i unionen bör omplaceras. Därför bör omplacering av personer som ansöker om internationellt skydd begränsas till dem som inte omfattas av det gränsförfarande som fastställs i förordning (EU) XXX/XXX [*förordningen om asylförfaranden*]. ***Kommissionen ska upprätta och regelbundet uppdatera en förteckning över säkra länder för eventuella återvändandeförfaranden.*** |

***Motivering***

För att detta kriterium ska kunna tillämpas korrekt bör det föreskrivas att kommissionen ska upprätta och regelbundet uppdatera en förteckning över säkra länder för eventuella återvändandeförfaranden.

**Ändringsrekommendation 2**

COM(2020) 610 final, skäl 36

| Kommissionens textförslag | ReK:s ändringsförslag |
|---|---|
| Denna förordning bör tillämpas på personer som ansöker om subsidiärt skydd ***och*** personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, för att säkerställa likabehandling av alla som ansöker om eller har beviljats internationellt skydd, och överensstämmelse med unionens gällande asylregelverk, särskilt förordning (EU) XXX/XXX [*skyddsgrundsförordningen*]. | Denna förordning bör tillämpas på personer som ansöker om subsidiärt skydd, personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande ***samt personer som ansöker om eller har beviljats andra former av skydd som föreskrivs i medlemsstaterna***, för att säkerställa likabehandling av alla som ansöker om eller har beviljats internationellt skydd, och överensstämmelse med unionens gällande asylregelverk, särskilt förordning (EU) XXX/XXX [*skyddsgrundsförordningen*]. |

***Motivering***

Det är nödvändigt att utvidga tillämpningen av förordningen inte bara till att omfatta personer som ansöker om eller har beviljats internationellt och subsidiärt skydd, utan även personer som ansöker om eller har beviljats andra former av skydd som föreskrivs i medlemsstaterna.

**Ändringsrekommendation 3**

COM(2020) 610 final, skäl 47

| Kommissionens textförslag | ReK:s ändringsförslag |
|---|---|
| Definitionen av familjemedlemmar i denna förordning bör även omfatta sökandens syskon. Att återförena syskon är av särskild vikt för att förbättra de sökandes integrationsmöjligheter och därmed förebygga otillåtna förflyttningar. Definitionen av familjemedlem bör även återspegla dagens migrationsverklighet, där sökande ofta anländer till medlemsstaternas territorium efter en lång tids transitering. Definitionen bör därmed även ta hänsyn till familjebildningar som uppkommit utanför ursprungslandet***, men*** före ankomsten till medlemsstaternas territorium. Denna begränsade och riktade utvidgning av definitionen väntas minska vissa asylsökandes incitament till otillåtna förflyttningar inom EU. | Definitionen av familjemedlemmar i denna förordning bör även omfatta sökandens syskon. Att återförena syskon är av särskild vikt för att förbättra de sökandes integrationsmöjligheter och därmed förebygga otillåtna förflyttningar. Definitionen av familjemedlem bör även återspegla dagens migrationsverklighet, där sökande ofta anländer till medlemsstaternas territorium efter en lång tids transitering. Definitionen bör därmed även ta hänsyn till familjebildningar som uppkommit utanför ursprungslandet före ***och efter*** ankomsten till medlemsstaternas territorium. Denna begränsade och riktade utvidgning av definitionen väntas minska vissa asylsökandes incitament till otillåtna förflyttningar inom EU. |

***Motivering***

Familjer bildas ofta i värdmedlemsstaterna, så rätten till sammanhållning av familjen måste garanteras vid omplacering, oavsett när och var familjen bildats. Annars finns det risk för diskriminerande bestämmelser.

**Ändringsrekommendation 4**

COM(2020) 610 final, skäl 63

| Kommissionens textförslag | ReK:s ändringsförslag |
|---|---|
| För att stödja medlemsstater som genomför omplacering som en solidaritetsåtgärd bör ekonomiskt stöd tillhandahållas från unionens budget. För att uppmuntra medlemsstaterna att prioritera omplacering av ***ensamkommande*** barn bör ett högre incitamentsbidrag tillhandahållas. | För att stödja medlemsstater som genomför omplacering som en solidaritetsåtgärd bör ekonomiskt stöd tillhandahållas från unionens budget. För att uppmuntra medlemsstaterna att prioritera omplacering av barn ***och ensamkommande kvinnor*** bör ett högre incitamentsbidrag tillhandahållas. |

***Motivering***

Ett större ekonomiskt incitament bör tillhandahållas för omplacering av *alla* barn (tillsammans med deras föräldrar och syskon), inte bara för ensamkommande minderåriga flyktingar. Detta bör dessutom även gälla för ensamkommande kvinnor. Kvinnor och flickor löper enligt många rapporter stor risk för könsrelaterat våld i mottagningscentrum. Överbeläggningen i vissa grekiska hotspots har lett till en avsevärt ökad risk för sexuellt och könsrelaterat våld, särskilt för ensamkommande kvinnor, som ofta inte inkvarteras separat. Enligt kommissionen löper dessutom särskilt utsatta kvinnliga migranter och flyktingar samt ensamkommande barn större risk att bli offer för människohandel. För att minimera dessa risker bör det därför också finnas större ekonomiska incitament för omplacering av kvinnor.

**Ändringsrekommendation 5**

COM(2020) 610 final, artikel 2 w

| Kommissionens textförslag | ReK:s ändringsförslag |
|---|---|
| *migrationstryck*: en situation med ett stort antal ankommande tredjelandsmedborgare eller statslösa personer, eller med en risk för sådana ankomster, även när detta beror på ankomster efter sök- och räddningsinsatser, till följd av en medlemsstats geografiska läge och specifik utveckling i tredjeländer som genererar migrationsrörelser som belastar till och med väl förberedda asyl- och mottagningssystem och kräver omedelbara åtgärder. | *migrationstryck*: en situation med ett stort antal ankommande tredjelandsmedborgare eller statslösa personer, eller med en risk för sådana ankomster, även när detta beror på ankomster efter sök- och räddningsinsatser, ***på lokal, regional och/eller nationell nivå*** till följd av en medlemsstats eller ***dess regioners*** geografiska läge och specifik utveckling i tredjeländer som genererar migrationsrörelser som belastar till och med väl förberedda asyl- och mottagningssystem och kräver omedelbara åtgärder. |

***Motivering***

Vid migrationsrörelser som inte påverkar hela det nationella asyl- och mottagningssystemet kan det ändå finnas regioner och orter som är utsatta för särskilt tryck och därmed riskerar att överbelastas.

**Ändringsrekommendation 6**

COM(2020) 610 final, artikel 6.3

| Kommissionens textförslag | ReK:s ändringsförslag |
|---|---|
| Medlemsstaterna ska ***ha*** nationella strategier för att säkerställa tillräcklig kapacitet för genomförandet av ett effektivt asyl- och migrationshanteringssystem i enlighet med de principer som anges i denna del. Dessa strategier ***ska*** inbegripa beredskapsplanering på nationell nivå, med beaktande av beredskapsplaneringen i enlighet med förordning (EU) XXX/XXX [*Europeiska unionens asylbyrå*], förordning (EU) 2019/1896 (Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån) och direktiv XXX/XXX/EU [*direktivet om mottagningsvillkor*] samt de rapporter som kommissionen utfärdat inom ramen för beredskaps- och krisplanen för migration. Sådana nationella strategier ***ska*** inbegripa information om hur medlemsstaten på nationell nivå genomför de principer som fastställs i denna del och de rättsliga skyldigheter som följer därav. De ***ska*** beakta andra relevanta strategier och befintliga stödåtgärder, i synnerhet enligt förordning (EU) XXX/XXX [*Asyl- och migrationsfonden*] och förordning (EU) XXX/XXX [*Europeiska unionens asylbyrå*], och vara förenliga med och komplettera de nationella strategier för integrerad gränsförvaltning som inrättats i enlighet med artikel 8.6 i förordning (EU) 2019/1896. Resultaten av den övervakning som utförs av asylbyrån och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, av den utvärdering som genomförts i enlighet med rådets förordning (EU) nr 1053/2013 och av de utvärderingar som genomförts i enlighet med artikel 7 i förordning (EU) XXX/XXX [*screeningförordningen*] bör också beaktas i dessa strategier. | Medlemsstaterna ska ***eftersträva*** nationella strategier för att säkerställa tillräcklig kapacitet för genomförandet av ett effektivt asyl- och migrationshanteringssystem i enlighet med de principer som anges i denna del. Dessa strategier ***bör*** inbegripa beredskapsplanering på ***lokal, regional och*** nationell nivå, med beaktande av beredskapsplaneringen i enlighet med förordning (EU) XXX/XXX [*Europeiska unionens asylbyrå*], förordning (EU) 2019/1896 (Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån) och direktiv XXX/XXX/EU [*direktivet om mottagningsvillkor*] samt de rapporter som kommissionen utfärdat inom ramen för beredskaps- och krisplanen för migration. Sådana nationella strategier ***bör bygga på flernivåsamarbete mellan berörda parter i de regionala och lokala myndigheterna, den offentliga och den privata sektorn samt det civila samhället och bör*** inbegripa information om hur medlemsstaten på nationell nivå genomför de principer som fastställs i denna del och de rättsliga skyldigheter som följer därav. De ***bör*** beakta andra relevanta strategier och befintliga stödåtgärder, i synnerhet enligt förordning (EU) XXX/XXX [*Asyl- och migrationsfonden*] och förordning (EU) XXX/XXX [*Europeiska unionens asylbyrå*], och vara förenliga med och komplettera de nationella strategier för integrerad gränsförvaltning som inrättats i enlighet med artikel 8.6 i förordning (EU) 2019/1896. Resultaten av den övervakning som utförs av asylbyrån och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, av den utvärdering som genomförts i enlighet med rådets förordning (EU) nr 1053/2013 och av de utvärderingar som genomförts i enlighet med artikel 7 i förordning (EU) XXX/XXX [*screeningförordningen*] bör också beaktas i dessa strategier. |

***Motivering***

ReK anser att en skyldighet att införa nationella strategier kan ge upphov till problem när det gäller åtgärdens proportionalitet. Samtidigt bör större tonvikt läggas vid den lokala och regionala dimensionen, eftersom det är på denna nivå som strategierna måste genomföras i praktiken.

**Ändringsrekommendation 7**

COM(2020) 610 final, artikel 11.1 h

| Kommissionens textförslag | ReK:s ändringsförslag |
|---|---|
| Medlemsstaternas behöriga myndigheter och asylbyrån kommer att behandla sökandens personuppgifter, bland annat vid utbyte av uppgifter om honom eller henne, i det enda syftet att genomföra sina skyldigheter enligt denna förordning. | Medlemsstaternas behöriga myndigheter och asylbyrån kommer att behandla sökandens personuppgifter, bland annat vid utbyte av uppgifter om honom eller henne, i det enda syftet att genomföra sina skyldigheter enligt denna förordning***; dessa uppgifter kommer inte att meddelas ursprungslandet***. |

***Motivering***

Det bör införas ett förbud mot att lämna ut sökandes uppgifter till deras ursprungsländer. Uppgifterna bör omfattas av absolut integritet.

**Ändringsrekommendation 8**

COM(2020) 610 final, artikel 12.6

| Kommissionens textförslag | ReK:s ändringsförslag |
|---|---|
| Den medlemsstat som genomför den personliga intervjun ska göra en skriftlig sammanfattning som åtminstone ska innehålla de viktigaste uppgifter som sökanden har lämnat vid intervjun. Sammanfattningen kan göras i form av en rapport eller ett standardformulär. Medlemsstaten ska säkerställa att sökanden eller den juridiska rådgivaren eller annan rådgivare som företräder sökanden i god tid får tillgång till sammanfattningen. | Den medlemsstat som genomför den personliga intervjun ska göra en skriftlig sammanfattning som åtminstone ska innehålla de viktigaste uppgifter som sökanden har lämnat vid intervjun. Sammanfattningen kan göras i form av en rapport eller ett standardformulär ***på grundval av en checklista***. Medlemsstaten ska säkerställa att sökanden eller den juridiska rådgivaren eller annan rådgivare som företräder sökanden i god tid får tillgång till sammanfattningen. |

***Motivering***

Förtydligande av texten.

**Ändringsrekommendation 9**

COM(2020) 610 final, artikel 21

| Kommissionens textförslag | ReK:s ändringsförslag |
|---|---|
| ***Artikel 21***<br>***Inresa*** | |
| ***1. Om det har fastställts, på grundval av sådana bevis eller indicier som tas upp i de två förteckningar som avses i artikel 30.4 i denna förordning, inklusive sådana uppgifter som avses i förordning (EU) XXX/XXX [Eurodacförordningen], att en sökande på ett irreguljärt sätt har passerat gränsen till en medlemsstat landvägen, sjövägen eller luftvägen från ett tredjeland, ska den medlemsstat där den första inresan ägt rum ansvara för prövningen av ansökan om internationellt skydd. Detta ansvar ska upphöra om ansökan registreras mer än tre år efter den dag då gränspassagen ägde rum.*** | |
| ***2. Regeln i punkt 1 ska också gälla om sökanden landsatts på territoriet efter en sök- och räddningsinsats.*** | |
| ***3. Punkterna 1 och 2 ska inte tillämpas om det på grundval av sådana bevis eller indicier som tas upp i de två förteckningar som avses i artikel 30.4 i denna förordning, inklusive sådana uppgifter som avses i förordning (EU) XXX/XXX [Eurodacförordningen], kan fastställas att sökanden har omplacerats i enlighet med artikel 57 i denna förordning till en annan medlemsstat efter att ha passerat gränsen. I detta fall ska den andra medlemsstaten ansvara för prövningen av ansökan om internationellt skydd.*** | |

***Motivering***

På grund av den föreslagna solidaritetsmekanismen och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns (Frontex) ökade operativa ansvar i den nya asyl- och migrationspakten, samt den börda som de obligatoriska gränsförfarandena medför för lokala och regionala myndigheter i gränsregioner, är det inte längre motiverat att tilldela ansvaret för asylansökningar på grundval av kriteriet irreguljär inresa via en yttre gräns. Tvärtom kan kriteriet hindra en solidarisk fördelning. Att tilldela inresemedlemsstaten ansvaret för personer som landsätts efter sök- och räddningsinsatser riskerar dessutom att äventyra sök- och räddningsinsatsernas effektivitet, eftersom medlemsstaterna redan tidigare har vägrat landsättning för att slippa ansvar. Att stryka artikel 21 i förslaget (= den första inresemedlemsstatens ansvar) skulle i de flesta fall av upptäckta irreguljära inresor inte alls förändra det ansvar som landet vid den yttre gränsen har. Enligt artikel 9.1 i förslaget är nämligen den som vill ansöka om skydd skyldig att göra det i den stat där den första kontakten äger rum. Enligt artikel 8.2 i förslaget förblir denna stat ansvarig för asylförfarandet om inget annat kriterium för att fastställa vilken medlemsstat som har ansvaret för skyddsförfarandet är tillämpligt. Strykningen skulle dock minska bördan för de nationella förvaltningarna och sänka kostnaderna genom att onödiga administrativa bördor undanröjs. Redan i dag har återsändandeförsök ytterst små chanser att lyckas om den irreguljära inresan inte kan bevisas på grundval av Eurodacuppgifter. Dessa skulle utgå om artikel 21 i förslaget stryks.

**Ändringsrekommendation 10**

COM(2020) 610 final, artikel 29.1

| Kommissionens textförslag | ReK:s ändringsförslag |
|---|---|
| Om en medlemsstat där en ansökan om internationellt skydd har registrerats bedömer att en annan medlemsstat är ansvarig för att pröva ansökan, ska den, utan dröjsmål och i alla händelser inom två månader från den dag då ansökan registrerades, anmoda den senare medlemsstaten att överta sökanden. Utan hinder av första stycket ska framställan om övertagande, vid en träff i Eurodac på grundval av uppgifter som registrerats i enlighet med artiklarna 13 och 14a i förordning (EU) XXX/XXX [*Eurodacförordningen*] eller en träff i VIS på grundval av uppgifter som registrerats i enlighet med artikel 21 i förordning (EG) nr 767/2008, skickas inom en månad efter träffen. Om framställan om övertagande av en sökande inte görs inom de tidsfrister som anges i första och andra styckena, ska den medlemsstat där ansökan om internationellt skydd registrerades ansvara för prövningen. Om sökanden är ett ensamkommande barn får den medlemsstat som fastställer ansvaret, när den anser att det är för barnets bästa, fortsätta förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat och anmoda en annan medlemsstat att överta sökanden även om de tidsfrister som anges i första och andra styckena har löpt ut. | Om en medlemsstat där en ansökan om internationellt skydd har registrerats bedömer att en annan medlemsstat är ansvarig för att pröva ansökan, ska den, utan dröjsmål och i alla händelser inom två månader från den dag då ansökan registrerades, anmoda den senare medlemsstaten att överta sökanden. Utan hinder av första stycket ska framställan om övertagande, vid en träff i Eurodac på grundval av uppgifter som registrerats i enlighet med artiklarna 13 och 14a i förordning (EU) XXX/XXX [*Eurodacförordningen*] eller en träff i VIS på grundval av uppgifter som registrerats i enlighet med artikel 21 i förordning (EG) nr 767/2008, skickas inom en månad efter träffen. Om framställan om övertagande av en sökande inte görs inom de tidsfrister som anges i första och andra styckena, ska den medlemsstat där ansökan om internationellt skydd registrerades ansvara för prövningen. Om sökanden är ett ensamkommande barn får den medlemsstat som fastställer ansvaret, när den***, efter att ha hört barnet när så är möjligt,*** anser att det är för barnets bästa, fortsätta förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat och anmoda en annan medlemsstat att överta sökanden även om de tidsfrister som anges i första och andra styckena har löpt ut. |

***Motivering***

När det gäller förfarandet för att fastställa ansvarig medlemsstat förefaller den terminologi som används i artikeln ge alltför stort utrymme för skönsmässig bedömning, och det anses vara bättre att när så är möjligt föreskriva att det ensamkommande barnet självt ska höras.

**Ändringsrekommendation 11**

COM(2020) 610 final, artikel 55.2

| Kommissionens textförslag | ReK:s ändringsförslag |
|---|---|
| Om en medlemsstat åtar sig att tillhandahålla återvändandesponsring och de tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna och är föremål för ett beslut om återvändande som utfärdats av den gynnade medlemsstaten inte återvänder eller avlägsnas inom 8 månader, ska den medlemsstat som tillhandahåller återvändandesponsring överföra de berörda personerna till sitt eget territorium i enlighet med förfarandet i artiklarna 57 och 58. Denna period ska börja från och med antagandet av den genomförandeakt som avses i artikel 53.1 eller, i tillämpliga fall, i artikel 49.2. | Om en medlemsstat åtar sig att tillhandahålla återvändandesponsring och de tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna och är föremål för ett beslut om återvändande som utfärdats av den gynnade medlemsstaten inte återvänder eller avlägsnas inom 8 månader, ska den medlemsstat som tillhandahåller återvändandesponsring***, efter samråd om genomförbarheten med de lokala och/eller regionala myndigheter till vars område överföringen ska göras,*** överföra de berörda personerna till sitt eget territorium i enlighet med förfarandet i artiklarna 57 och 58. Denna period ska börja från och med antagandet av den genomförandeakt som avses i artikel 53.1 eller, i tillämpliga fall, i artikel 49.2. |

***Motivering***

Syftet med ändringsrekommendationen är att se till att de lokala och/eller regionala myndigheter som måste inkvartera personer som anländer inom ramen för återvändandesponsring kan förbereda sig så bra som möjligt för denna uppgift.

**Ändringsrekommendation 12**

COM(2020) 610 final, artikel 55.4

| Kommissionens textförslag | ReK:s ändringsförslag |
|---|---|
| De åtgärder som avses i punkt 1 innebär att den sponsrande medlemsstaten ska utföra en eller flera av följande: | De åtgärder som avses i punkt 1 innebär att den sponsrande medlemsstaten ska utföra en eller flera av följande***, i förekommande fall efter samråd med den behöriga lokala och/eller regionala myndigheten i den gynnade medlemsstaten***: |
| a) Tillhandahålla rådgivning om återvändande och återanpassning till tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna. | a) Tillhandahålla rådgivning om återvändande och återanpassning till tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna. |
| b) Använda det nationella programmet och nationella resurser för att tillhandahålla logistiskt, ekonomiskt och annat materiellt eller icke-finansiellt stöd, inbegripet återanpassning, till tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna men som är beredda att frivilligt resa sin väg. | b) Använda det nationella programmet och nationella resurser för att tillhandahålla logistiskt, ekonomiskt och annat materiellt eller icke-finansiellt stöd, inbegripet återanpassning, till tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna men som är beredda att frivilligt resa sin väg. |
| c) Leda eller stödja den politiska dialogen och utbytet med myndigheterna i tredjeländer i syfte att underlätta återtagande. | c) Leda eller stödja den politiska dialogen och utbytet med myndigheterna i tredjeländer i syfte att underlätta återtagande. |

| Kommissionens textförslag | ReK:s ändringsförslag |
|---|---|
| d) Kontakta de behöriga myndigheterna i tredjeländer för att verifiera tredjelandsmedborgares identitet och erhålla en giltig resehandling. | d) Kontakta de behöriga myndigheterna i tredjeländer för att verifiera tredjelandsmedborgares identitet och erhålla en giltig resehandling. |
| e) På den gynnade medlemsstatens vägnar organisera de praktiska arrangemangen för verkställandet av återvändandet, t.ex. charterflyg, reguljärflyg eller andra transportmedel till det mottagande tredjelandet. | e) På den gynnade medlemsstatens vägnar organisera de praktiska arrangemangen för verkställandet av återvändandet, t.ex. charterflyg, reguljärflyg eller andra transportmedel till det mottagande tredjelandet. |
| Dessa åtgärder ska inte påverka den gynnade medlemsstatens skyldigheter och ansvar enligt direktiv 2008/115/EG. | Dessa åtgärder ska inte påverka den gynnade medlemsstatens skyldigheter och ansvar enligt direktiv 2008/115/EG. |

***Motivering***

Syftet med ändringsrekommendationen är att se till att de lokala och/eller regionala myndigheter som känner de personer som ska överföras eftersom de tagit emot dem också görs delaktiga i återvändandesponsringen för att värna dessa personers rättigheter och se till att överföringen av ansvaret går smidigt till.

**Ändringsrekommendation 13**

COM(2020) 610 final, artikel 57.9

| Kommissionens textförslag | ReK:s ändringsförslag |
|---|---|
| Överföringen av den berörda personen från den gynnade medlemsstaten till omplaceringsmedlemsstaten ska, efter samråd mellan de berörda medlemsstaterna, verkställas i enlighet med den gynnade medlemsstatens nationella rätt, så snart det är praktiskt möjligt och senast inom fyra veckor efter omplaceringsmedlemsstatens bekräftelse eller det slutliga beslutet i fråga om överklagande eller omprövning av ett beslut om överföring med suspensiv verkan i enlighet med artikel 33.3. | Överföringen av den berörda personen från den gynnade medlemsstaten till omplaceringsmedlemsstaten ska, efter samråd mellan de berörda medlemsstaterna, verkställas i enlighet med den gynnade medlemsstatens nationella rätt, så snart det är praktiskt möjligt och senast inom fyra veckor efter omplaceringsmedlemsstatens bekräftelse eller det slutliga beslutet i fråga om överklagande eller omprövning av ett beslut om överföring med suspensiv verkan i enlighet med artikel 33.3. ***Det ska säkerställas att de lokala och regionala myndigheter som ansvarar för den föreslagna omplaceringsorten informeras och rådfrågas i ett tidigt skede.*** |

***Motivering***

För att säkerställa ett effektivt mottagande måste de behöriga lokala och regionala myndigheterna också informeras och rådfrågas direkt så att de kan förbereda sig för mottagandet på lämpligt sätt.

**Ändringsrekommendation 14**

COM(2020) 610 final, artikel 72

| Kommissionens textförslag | ReK:s ändringsförslag |
|---|---|
| 1. Artikel 16 ska ersättas med följande: | 1. Artikel 16 ska ersättas med följande: |
| […] | […] |
| 2. I tillämpliga fall kan medlemsstaterna också vara berättigade till ett tilläggsbelopp på 10 000 EUR för familjemedlemmar till de personer som avses i punkt 1, om personerna beviljas inresa och vistelse för att säkerställa familjesammanhållningen. | 2. I tillämpliga fall kan medlemsstaterna också vara berättigade till ett tilläggsbelopp på 10 000 EUR för familjemedlemmar till de personer som avses i punkt 1, om personerna beviljas inresa och vistelse för att säkerställa familjesammanhållningen. ***Det ska i synnerhet säkerställas att en del av detta belopp utbetalas direkt till den lokala eller regionala myndighet inom vars område personerna tas emot genom vidarebosättning eller av humanitära skäl.*** |
| 2. Artikel 17 ska ersättas med följande: | 2. Artikel 17 ska ersättas med följande: |
| […] | […] |
| 7. Inom ramen för tillgängliga resurser ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 32 för att vid behov justera de belopp som avses i punkterna 1, 2 och 3 i den här artikeln för att ta hänsyn till aktuell inflationstakt, relevant utveckling på området överföring av personer som ansöker om eller har beviljats internationellt skydd från en medlemsstat till en annan, samt faktorer som kan optimera användningen av det ekonomiska incitament som dessa belopp innebär. | 7. Inom ramen för tillgängliga resurser ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 32 för att vid behov justera de belopp som avses i punkterna 1, 2 och 3 i den här artikeln för att ta hänsyn till aktuell inflationstakt, relevant utveckling på området överföring av personer som ansöker om eller har beviljats internationellt skydd från en medlemsstat till en annan, samt faktorer som kan optimera användningen av det ekonomiska incitament som dessa belopp innebär. ***Det ska i synnerhet säkerställas att en del av detta belopp utbetalas direkt till den lokala eller regionala myndighet inom vars område personerna tas emot.*** |

***Motivering***

Syftet med de föreslagna tilläggen är att se till att de behöriga lokala eller regionala myndigheterna får nödvändigt ekonomiskt stöd.

**Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om upprättande av ett gemensamt förfarande för internationellt skydd i unionen och om upphävande av direktiv 2013/32/EU**

**Ändringsrekommendation 15**

COM(2020) 611 final, punkt 2

| Kommissionens textförslag | ReK:s ändringsförslag |
|---|---|
| | ***i) Skäl 10 ska ersättas med följande:*** |
| | ***"(10) Resurserna i asyl-, migrations- och integrationsfonden bör mobiliseras för att kunna ge lämpligt stöd till medlemsstaterna när de tillämpar denna förordning, i synnerhet till de medlemsstater vars asyl- och mottagningssystem utsätts för ett oproportionerligt stort tryck. Lämpliga resurser bör också ställas till de lokala och regionala myndigheternas förfogande, inbegripet möjligheten att få direkt tillgång till asyl-, migrations- och integrationsfonden. EU måste också anslå särskilda medel så att de regioner som har ett större migrationstryck, huvudsakligen de vid EU:s yttre gränser, kan ta emot och bistå ensamkommande barn som anländer till deras territorium."*** |
| Skäl 31 ska ersättas med följande: | ***ii)*** Skäl 31 ska ersättas med följande: |
| "(31) För att garantera sökandens rättigheter bör ett beslut om hans eller hennes ansökan ges skriftligen. Om beslutet innebär att internationellt skydd inte beviljas, bör sökanden meddelas de faktiska och rättsliga skäl som beslutet grundar sig på samt ges information om följderna av beslutet och om hur det kan överklagas. | "(31) För att garantera sökandens rättigheter bör ett beslut om hans eller hennes ansökan ges skriftligen. Om beslutet innebär att internationellt skydd inte beviljas, bör sökanden meddelas de faktiska och rättsliga skäl som beslutet grundar sig på samt ges information om följderna av beslutet och om hur det kan överklagas. |
| (31a) För att effektivisera förfarandena och minska risken för avvikande och sannolikheten för otillåtna förflyttningar, bör det inte förekomma några luckor i förfarandet mellan utfärdandet av ett beslut om avslag på en ansökan om internationellt skydd och av ett beslut om återvändande. Ett beslut om återvändande bör omedelbart utfärdas till sökande vars ansökningar avslås. Utan att det påverkar tillämpningen av rätten till ett effektivt rättsmedel, bör beslutet om återvändande antingen vara en del av beslutet om avslag på en ansökan om internationellt skydd eller, om det är en separat handling, utfärdas samtidigt och tillsammans med avslagsbeslutet." | (31a) För att effektivisera förfarandena och minska risken för avvikande och sannolikheten för otillåtna förflyttningar, bör det inte förekomma några luckor i förfarandet mellan utfärdandet av ett beslut om avslag på en ansökan om internationellt skydd och av ett beslut om återvändande. Ett beslut om återvändande bör omedelbart utfärdas till sökande vars ansökningar avslås ***och som medlemsstaten inte av ömmande skäl eller av humanitära eller andra skäl har beslutat att bevilja ett självständigt uppehållstillstånd eller någon annan form av tillstånd som ger rätt att stanna i landet***. Utan att det påverkar tillämpningen av rätten till ett effektivt rättsmedel, bör beslutet om återvändande antingen vara en del av beslutet om avslag på en ansökan om internationellt skydd eller, om det är en separat handling, utfärdas samtidigt och tillsammans med avslagsbeslutet." |

***Motivering***

Denna rekommendation stärker de lokala och regionala strukturerna och ligger i linje med ReK:s tidigare uppmaningar på detta område. Dessutom är det viktigt att EU öronmärker särskilda medel för regioner med högre migrationstryck.

**Ändringsrekommendation 16**

COM(2020) 611 final, punkt 5, skäl 40h

| Kommissionens textförslag | ReK:s ändringsförslag |
|---|---|
| Vid tillämpningen av gränsförfarandet för återvändande bör vissa bestämmelser i [det omarbetade återvändandedirektivet] gälla eftersom dessa reglerar delar av återvändandeförfarandet som inte fastställs i denna förordning, bland annat de som rör definitioner, förmånligare bestämmelser, non-refoulement, barnets bästa, familjeliv och hälsotillstånd, risk för avvikande, skyldighet att samarbeta, frist för frivillig avresa, beslut om återvändande, avlägsnande, uppskjutande av avlägsnande, återvändande och avlägsnande av ensamkommande barn, inreseförbud, garantier i avvaktan på återvändande, förvar, förhållanden i samband med förvar***, förvar av underåriga och familjer*** samt nödsituationer. För att minska risken för otillåten inresa och otillåten förflyttning som företas av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt och omfattas av gränsförfarandet för återvändande, kan sådana tredjelandsmedborgare beviljas en tidsfrist för frivillig avresa på högst 15 dagar, utan att det påverkar möjligheten att när som helst frivilligt fullgöra skyldigheten att återvända. | Vid tillämpningen av gränsförfarandet för återvändande bör vissa bestämmelser i [det omarbetade återvändandedirektivet] gälla eftersom dessa reglerar delar av återvändandeförfarandet som inte fastställs i denna förordning, bland annat de som rör definitioner, förmånligare bestämmelser, non-refoulement, barnets bästa, familjeliv och hälsotillstånd, risk för avvikande, skyldighet att samarbeta, frist för frivillig avresa, beslut om återvändande, avlägsnande, uppskjutande av avlägsnande, återvändande och avlägsnande av ensamkommande barn, inreseförbud, garantier i avvaktan på återvändande, förvar, förhållanden i samband med förvar samt nödsituationer. För att minska risken för otillåten inresa och otillåten förflyttning som företas av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt och omfattas av gränsförfarandet för återvändande, kan sådana tredjelandsmedborgare beviljas en tidsfrist för frivillig avresa på högst 15 dagar, utan att det påverkar möjligheten att när som helst frivilligt fullgöra skyldigheten att återvända. |

***Motivering***

ReK förespråkar att man helt avstår från förvar av barn.

**Ändringsrekommendation 17**

COM(2020) 611 final, punkt 13, artikel 35a

| Kommissionens textförslag | ReK:s ändringsförslag |
|---|---|
| **Avslag på en ansökan och utfärdande av ett beslut om återvändande**<br><br>Om en ansökan nekas prövning eller avslås som ogrundad eller uppenbart ogrundad med avseende på både flyktingstatus och status som subsidiärt skyddsbehövande, eller som implicit eller uttryckligen återkallad, ska medlemsstaterna utfärda ett beslut om återvändande som iakttar direktiv XXX/XXX/EU [återvändandedirektivet]. Beslutet om återvändande ska utfärdas som en del av beslutet om avslag på ansökan om internationellt skydd eller i en separat handling. Om beslutet om återvändande utfärdas i en separat handling ska det utfärdas samtidigt och tillsammans med beslutet om avslag på ansökan om internationellt skydd.” | **Avslag på en ansökan och utfärdande av ett beslut om återvändande**<br><br>Om en ansökan nekas prövning eller avslås som ogrundad eller uppenbart ogrundad med avseende på både flyktingstatus och status som subsidiärt skyddsbehövande, eller som implicit eller uttryckligen återkallad, ***och om medlemsstaten inte av ömmande skäl eller av humanitära eller andra skäl har beslutat att bevilja personen ett självständigt uppehållstillstånd eller någon annan form av tillstånd som ger rätt att stanna i landet,*** ska medlemsstaterna utfärda ett beslut om återvändande som iakttar direktiv XXX/XXX/EU [återvändandedirektivet]. Beslutet om återvändande ska utfärdas som en del av beslutet om avslag på ansökan om internationellt skydd eller i en separat handling. Om beslutet om återvändande utfärdas i en separat handling ska det utfärdas samtidigt och tillsammans med beslutet om avslag på ansökan om internationellt skydd.” |

***Motivering***

Enligt ordalydelsen i kommissionens förslag hindras medlemsstaterna från att bevilja skydd av andra humanitära skäl eller familjeskäl än internationellt skydd utan att inleda ett återvändandeförfarande. Detta strider mot artikel 3.2 i förslaget COM (2016) 466 final (”skyddsgrundsförordningen”), som garanterar medlemsstaterna just denna rätt (”Denna förordning är inte tillämplig på andra typer av nationell humanitär status som medlemsstaterna beviljar enligt sin nationella rätt till de som inte uppfyller kraven för att betecknas som flykting eller subsidiärt skyddsbehövande.”). Dessutom är medlemsstaterna under vissa omständigheter till och med skyldiga att bevilja skydd. Detta gäller t.ex. i fall av hälsorisker, såsom EU-domstolen har klargjort i sin rättspraxis sedan M’Bodj-målet. Dessutom förefaller denna bestämmelse vara överflödig på grund av skyldigheten enligt artikel 6.1 i direktiv 2008/115/EG (”återvändandedirektivet”) att fatta ett beslut om återvändande vid olaglig vistelse. Den föreslagna ändringen motsvarar artikel 6.4 i återvändandedirektivet.

**Ändringsrekommendation 18**

COM(2020) 611 final, punkt 14, artikel 40.1 i

| Kommissionens textförslag | ReK:s ändringsförslag |
|---|---|
| Artikel 40 ska ändras på följande sätt: | Artikel 40 ska ändras på följande sätt: |
| a) I punkt 1 ska följande led läggas till som led i: | a) I punkt 1 ska följande led läggas till som led i: |
| ”i) ***sökanden är medborgare i eller, när det gäller statslösa personer, tidigare stadigvarande bosatt i ett tredjeland avseende vilket andelen beviljanden av den beslutande myndighetens beslut om internationellt skydd, enligt de senast tillgängliga årliga unionsomfattande genomsnittliga uppgifterna från Eurostat, är 20 % eller lägre, om inte en betydande förändring har ägt rum i det berörda tredjelandet sedan offentliggörandet av de relevanta uppgifterna från Eurostat eller sökanden tillhör en kategori av personer för vilka andelen 20 % eller lägre inte kan anses vara representativ med avseende på deras behov av skydd.***” | ”i) ***beslut om sökandens ansökan, på grundval av resultaten av en första intervju, i det enskilda fallet kan fattas inom en kort tidsperiod och det, om ansökan avslås, finns rimliga utsikter till ett snabbt återsändande till hemlandet eller ett tredjeland som villigt att ta emot sökanden.***” |
| […] | […] |

***Motivering***

Att koppla påföljder till nationalitet, såsom blir följden av kopplingen till skyddskvoter, är oförenligt med diskrimineringsförbuden enligt internationell och europeisk rätt om det inte finns något skäl i det enskilda fallet. ReK föreslår därför ett förfarande baserat på möjligheten till återsändande och sannolikheten för ett snabbt beslut i det enskilda fallet, vilket har använts i det schweiziska asylförfarandet sedan 2019. Detta skulle göra det möjligt att fatta betydligt fler beslut inom en kort tidsperiod än genom kopplingen till skyddskvoten. Detta bidrar också och framför allt till att minska bördan för de lokala och regionala myndigheterna i gränsområden. Denna modell gör det dessutom möjligt att fatta snabba beslut för att bevilja skydd och kan därmed avsevärt påskynda integrationen av entydigt utsatta personer, såsom dem som räddas till sjöss och har rätt till internationellt skydd.

**Ändringsrekommendation 19**

COM(2020) 611 final, punkt 14, artikel 40.5 c

| Kommissionens textförslag | ReK:s ändringsförslag |
|---|---|
| […] | […] |
| b) I punkt 5 ska följande led läggas till som led c: | b) I punkt 5 ska följande led läggas till som led c: |
| ”c) ***sökanden är medborgare i eller, när det gäller statslösa personer, tidigare stadigvarande bosatt i ett tredjeland avseende vilket andelen beviljanden av den beslutande myndighetens beslut om internationellt skydd, enligt de senast tillgängliga årliga unionsomfattande genomsnittliga uppgifterna från Eurostat, är 20 % eller lägre, om inte en betydande förändring har ägt rum i det berörda tredjelandet sedan offentliggörandet av de relevanta uppgifterna från Eurostat eller sökanden tillhör en kategori av personer för vilka andelen 20 % eller lägre inte kan anses vara representativ med avseende på deras behov av skydd.***” | ”c) ***beslut om sökandens ansökan, på grundval av resultaten av en första intervju, i det enskilda fallet kan fattas inom en kort tidsperiod och det, om ansökan avslås, finns rimliga utsikter till ett snabbt återsändande till hemlandet eller ett tredjeland som villigt att ta emot sökanden.***” |

***Motivering***

Att koppla påföljder till nationalitet, såsom blir följden av kopplingen till skyddskvoter, är oförenligt med diskrimineringsförbuden enligt internationell och europeisk rätt om det inte finns något skäl i det enskilda fallet. ReK föreslår därför ett förfarande baserat på möjligheten till återsändande och sannolikheten för ett snabbt beslut i det enskilda fallet, vilket har använts i det schweiziska asylförfarandet sedan 2019. Detta skulle göra det möjligt att fatta betydligt fler beslut inom en kort tidsperiod än genom kopplingen till skyddskvoten. Detta bidrar också och framför allt till att minska bördan för de lokala och regionala myndigheterna i gränsområden. Denna modell gör det dessutom möjligt att fatta snabba beslut för att bevilja skydd och kan därmed avsevärt påskynda integrationen av entydigt utsatta personer, såsom dem som räddas till sjöss och har rätt till internationellt skydd.

**Ändringsrekommendation 20**

COM(2020) 611 final, punkt 15, artikel 41.3

| Kommissionens textförslag | ReK:s ändringsförslag |
|---|---|
| En medlemsstat ska pröva en ansökan i ett gränsförfarande i de fall som avses i punkt 1 om de omständigheter som avses i artikel 40.1 ***c,*** f eller i är tillämpliga. | En medlemsstat ska pröva en ansökan i ett gränsförfarande i de fall som avses i punkt 1 om de omständigheter som avses i artikel 40.1 f eller i är tillämpliga***, och i led c enbart om omständigheterna tyder på att ett snabbt beslut och återvändande kan förväntas i det enskilda fallet***. |

***Motivering***

Detta skulle minska bördan för de lokala och regionala myndigheter där sökandena inkvarteras under gränsförfarandena.

**Ändringsrekommendation 21**

COM(2020) 611 final, punkt 15, artikel 41.5

| Kommissionens textförslag | ReK:s ändringsförslag |
|---|---|
| Gränsförfarandet får tillämpas ***på ensamkommande barn och*** på underåriga ***under tolv år*** och deras familjemedlemmar endast i de fall som avses i artikel 40.5 b. | Gränsförfarandet får tillämpas på underåriga och deras ***medföljande*** familjemedlemmar endast i de fall som avses i artikel 40.5 b ***eller i fall där ett snabbt beviljande av internationellt skydd kan förväntas efter en prövning i enlighet med artikel 40.5 c. Underåriga bör inte hållas i förvar vid gränsförfaranden.*** |

***Motivering***

Skyddet av underåriga enligt internationell rätt gäller lika för alla personer under 18 år. Särskilda förfaranden bör därför endast tillämpas om detta antingen ligger i den underårigas intresse eller i det enskilda fallet är motiverat med hänsyn till allvarliga grunder i den mening som avses i artikel 40.5 b i förslaget (”fara för den inre säkerheten eller den allmänna ordningen”). Förvar bör inte vara möjligt av förfarandemässiga skäl. Denna inriktning, som grundar sig på den underårigas bästa och medlemsstaternas säkerhetsintressen, ligger i linje med ReK:s tidigare ståndpunkter.

**Ändringsrekommendation 22**

COM(2020) 611 final, punkt 15, artikel 41.9 b

| Kommissionens textförslag | ReK:s ändringsförslag |
|---|---|
| Medlemsstaterna får inte tillämpa eller ska upphöra att tillämpa gränsförfarandet i varje skede av förfarandet om | Medlemsstaterna får inte tillämpa eller ska upphöra att tillämpa gränsförfarandet i varje skede av förfarandet om |
| […] | […] |
| b) nödvändigt stöd ***inte*** kan tillhandahållas ***sökande med särskilda förfarandebehov*** på de platser som avses i punkt 14, | b) ***sökande har särskilda förfarandebehov, såvida inte det i det enskilda fallet säkerställs att*** nödvändigt stöd kan tillhandahållas på de platser som avses i punkt 14, |

***Motivering***

Personer med särskilda förfarandebehov måste i det enskilda fallet ha tillgång till lämpliga stödåtgärder, annars får de inte hänvisas till ett gränsförfarande.

**Ändringsrekommendation 23**

COM(2020) 611 final, punkt 15, artikel 41.11

| Kommissionens textförslag | ReK:s ändringsförslag |
|---|---|
| Gränsförfarandet ska vara så kort som möjligt samtidigt som det ska möjliggöra en fullständig och rättvis prövning av ansökan. Det ska omfatta det beslut som avses i punkterna 2 och 3 och, i tillämpliga fall, varje beslut om ett överklagande och ska slutföras inom ***tolv*** veckor från det att ansökan registrerades. Efter denna period ska sökanden tillåtas att resa in på medlemsstatens territorium, utom om artikel 41a.1 är tillämplig.<br><br>Med avvikelse från de tidsfrister som anges i artiklarna 34, 40.2 och 55 ska medlemsstaterna föreskriva bestämmelser om varaktigheten för prövningsförfarandet och överklagandeförfarandet som säkerställer att beslut om överklagande, om ett beslut om avslag på en ansökan inom ramen för gränsförfarandet överklagas, meddelas inom ***tolv*** veckor från det att ansökan registrerades. | Gränsförfarandet ska vara så kort som möjligt ***för att bidra till att minska trycket på gränsregionerna,*** samtidigt som det ska möjliggöra en fullständig och rättvis prövning av ansökan. Det ska omfatta det beslut som avses i punkterna 2 och 3 och, i tillämpliga fall, varje beslut om ett överklagande och ska slutföras inom ***åtta*** veckor från det att ansökan registrerades. Efter denna period ska sökanden tillåtas att resa ***längre*** in på medlemsstatens territorium, utom om artikel 41a.1 är tillämplig. Med avvikelse från de tidsfrister som anges i artiklarna 34, 40.2 och 55 ska medlemsstaterna föreskriva bestämmelser om varaktigheten för prövningsförfarandet och överklagandeförfarandet som säkerställer att beslut om överklagande, om ett beslut om avslag på en ansökan inom ramen för gränsförfarandet överklagas, meddelas inom ***åtta*** veckor från det att ansökan registrerades. |

***Motivering***

Tidsramen på 20 veckor är orimligt lång och tvingar sökande att stanna kvar i transitzoner, vilket innebär en oproportionerlig börda för gränsregionerna. I sin dom om den ungerska transitzonen av den 14 maj 2020 uppgav Europeiska unionens domstol att ”dessa särskilda förfaranden [vid gränsen ska] genomföras inom rimlig tid” och uppger att inresa i enlighet med det vanliga förfarandet ska beviljas redan efter fyra veckor. Eftersom situationen i transitzonen utgör ett frihetsberövande måste gränsförfaranden i transitzoner genomföras snabbt. En period på mer än åtta veckor, som redan är dubbla den tidsfrist som för närvarande gäller enligt artikel 43 i direktivet om asylförfaranden (fyra veckor), skulle troligen betraktas som orimlig av både Europeiska unionens domstol och Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna. I de flesta fall räcker det med åtta veckor för att genomföra ett asylförfarande. Om förfarandet avslutas med ett avslag föreskrivs ytterligare åtta veckor för återvändandeförfarandet. Om det totala förfarandet pågår i mer än tre månader är det inte troligt att återvändandet kan ske snabbt, såsom föreskrivs för gränsförfarandet.

**Ändringsrekommendation 24**

COM(2020) 611 final, punkt 15, artikel 41.13

| Kommissionens textförslag | ReK:s ändringsförslag |
|---|---|
| Under prövningen av ansökningar som är föremål för ett gränsförfarande ska sökandena hållas vid eller i närheten av den yttre gränsen eller transitområden. Varje medlemsstat ska senast [två månader efter tillämpningsdatumet för denna förordning] till kommissionen anmäla de platser vid de yttre gränserna, i närheten av den yttre gränsen eller transitområden där gränsförfarandet kommer att genomföras, inbegripet vid tillämpningen av punkt 3, och ska säkerställa att dessa platsers kapacitet är tillräcklig för att behandla de ansökningar som omfattas av den punkten. Alla ändringar av angivelsen av de platser där gränsförfarandet tillämpas ska anmälas till kommissionen två månader innan ändringarna får verkan. | Under prövningen av ansökningar som är föremål för ett gränsförfarande ska sökandena hållas vid eller i närheten av den yttre gränsen eller transitområden. Varje medlemsstat ska senast [två månader efter tillämpningsdatumet för denna förordning] till kommissionen anmäla de platser vid de yttre gränserna, i närheten av den yttre gränsen eller transitområden där gränsförfarandet kommer att genomföras, inbegripet vid tillämpningen av punkt 3, och ska säkerställa att dessa platsers kapacitet är tillräcklig för att behandla de ansökningar som omfattas av den punkten. ***Denna anmälan ska åtföljas av en rapport om samrådet med de behöriga lokala och regionala myndigheter inom vars område dessa förfaranden ska genomföras.*** Alla ändringar av angivelsen av de platser där gränsförfarandet tillämpas ska anmälas till kommissionen två månader innan ändringarna får verkan. |

***Motivering***

Vid planeringen av de platser där gränsförfarandena ska genomföras är det viktigt att ta vederbörlig hänsyn till de behöriga lokala och regionala myndigheternas behov.

**Ändringsrekommendation 25**

COM(2020) 611 final, punkt 15, artikel 41.14

| Kommissionens textförslag | ReK:s ändringsförslag |
|---|---|
| I situationer där kapaciteten på de platser som medlemsstaterna anmält i enlighet med punkt 14 tillfälligt är otillräcklig för att behandla de sökande som omfattas av punkt 3, får medlemsstaterna anvisa andra platser inom sitt territorium och efter anmälan till kommissionen inkvartera sökande där tillfälligt och under kortast möjliga tid.” | I situationer där kapaciteten på de platser som medlemsstaterna anmält i enlighet med punkt 14 tillfälligt är otillräcklig för att behandla de sökande som omfattas av punkt 3, får medlemsstaterna ***efter samråd med de behöriga lokala och regionala myndigheterna*** anvisa andra platser inom sitt territorium och efter anmälan till kommissionen inkvartera sökande där tillfälligt och under kortast möjliga tid.” |

***Motivering***

Vid planeringen av de platser där gränsförfarandena ska genomföras är det viktigt att ta vederbörlig hänsyn till de behöriga lokala och regionala myndigheternas behov.

**Ändringsrekommendation 26**

COM(2020) 611 final, punkt 16, artikel 41a.2

| Kommissionens textförslag | ReK:s ändringsförslag |
|---|---|
| Personer som avses i punkt 1 ska under en period av högst ***tolv*** veckor ***hållas*** på platser vid eller i närheten av den yttre gränsen eller transitområden; om en medlemsstat inte kan inkvartera dem på dessa platser kan den använda andra platser inom sitt territorium. Perioden på ***tolv*** veckor ska börja löpa när sökanden, tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen inte längre har rätt att stanna kvar och inte tillåts att stanna kvar. | Personer som avses i punkt 1 ska under en period av högst ***åtta*** veckor ***inkvarteras*** på platser vid eller i närheten av den yttre gränsen eller transitområden; om en medlemsstat inte kan inkvartera dem på dessa platser kan den***, efter samråd med de behöriga lokala och regionala myndigheterna,*** använda andra platser inom sitt territorium. Perioden på ***åtta*** veckor ska börja löpa när sökanden, tredjelandsmedborgaren eller den statslösa personen inte längre har rätt att stanna kvar och inte tillåts att stanna kvar. |

***Motivering***

Vid planeringen av de platser där gränsförfarandena ska genomföras är det viktigt att ta vederbörlig hänsyn till de behöriga lokala och regionala myndigheternas behov. På samma sätt bör högst åtta veckor stå till förfogande för att genomföra återvändandeförfarandet, i syfte att minska trycket på gränsregionerna. I sin dom om den ungerska transitzonen av den 14 maj 2020 uppgav Europeiska unionens domstol att ”dessa särskilda förfaranden [vid gränsen ska] genomföras inom rimlig tid” och uppger att inresa i enlighet med det vanliga förfarandet ska beviljas redan efter fyra veckor. Eftersom situationen i transitzonen utgör ett frihetsberövande måste gränsförfaranden i transitzoner genomföras snabbt. En period på mer än åtta veckor, som redan är dubbla den tidsfrist som för närvarande gäller enligt artikel 43 i direktivet om asylförfaranden (fyra veckor), skulle troligen betraktas som orimlig av både Europeiska unionens domstol och Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna. I de flesta fall räcker det med åtta veckor för att genomföra ett asylförfarande. Om förfarandet avslutas med ett avslag föreskrivs ytterligare åtta veckor för återvändandeförfarandet. Om det totala förfarandet pågår i mer än tre månader är det inte troligt att återvändandet kan ske snabbt, såsom föreskrivs för gränsförfarandet. Enligt artikel 34 i 2016 års förslag till förordning om asylförfaranden ska beslut om huruvida en ansökan kan tas upp till prövning och om användning av avtal med tredjeländer fattas inom en månad. En period på mer än två månader för ett beslut i gränsförfarandet skulle därför vara orimlig ur ett rättsligt perspektiv. Det är också nödvändigt att föreskriva en kort period eftersom återvändanden är mer sannolika efter ett snabbt förfarande med minimala väntetider. Dessutom måste terminologin vara konsekvent i hela förslaget, och tvetydiga begrepp som skulle kunna associeras till förvar i praktiken, såsom ”hållas”, bör undvikas och ersättas med juridiskt exakta formuleringar såsom ”inkvarteras”, i linje med det reviderade direktivet om mottagningsvillkor.

**Ändringsrekommendation 27**

COM(2020) 611 final, punkt 18, artikel 53.9

| Kommissionens textförslag | ReK:s ändringsförslag |
|---|---|
| ***Medlemsstaterna ska tillhandahålla endast en överklagandenivå vad*** avser ett beslut som fattats i samband med gränsförfarandet. | ***Vad*** avser ett beslut som fattats i samband med gränsförfarandet ***ska medlemsstaterna tillhandahålla ett rättsmedel i enlighet med artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna. För överklaganden gäller de tidsfrister som föreskrivs i nationell rätt i enlighet med artikel 55. Sökande har rätt att stanna kvar på territoriet under överklagandeperioden och i avvaktan på dess resultat i enlighet med artikel 54***. |

***Motivering***

Den stränga begränsningen till endast en överklagandenivå och den strikta tidsfristen för gränsförfaranden inkräktar på befogenheterna för medlemsstaterna, som är förfarandemässigt självständiga när det gäller att tillhandahålla rättsmedel i samband med gränsförfaranden. De måste dock respektera artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, i enlighet med Europeiska unionens domstols rättspraxis, enligt vilken bestämmelserna om rättsmedel måste vara förenliga med principen om icke-diskriminering, likvärdighetsprincipen och effektivitetsprincipen. Detta innebär att diskriminering i förhållande till andra asylsökande och ojämlik behandling i förhållande till andra jämförbara förvaltningsrättsliga förfaranden inte är tillåtna. Genom den föreslagna ändringen säkerställs förenligheten med dessa krav. På samma sätt kan inte heller den frist inom vilken ett överklagande måste besvaras fastställas enhetligt på EU-nivå, och det är därför bäst att koppla den till nationella förvaltningsrättsliga bestämmelser.

**Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om införande av screening av tredjelandsmedborgare vid de yttre gränserna och om ändring av förordningarna (EG) nr 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 och (EU) 2019/817**

**Ändringsrekommendation 28**

COM(2020) 612 final, skäl 12

| Kommissionens textförslag | ReK:s ändringsförslag |
|---|---|
| Screeningen bör genomföras vid eller i närheten av den yttre gränsen***, innan de berörda personerna tillåts resa in på territoriet***. Medlemsstaterna bör vidta åtgärder i enlighet med nationell lagstiftning för att hindra de berörda personerna från att resa in på territoriet under screeningen. I enskilda fall kan detta vid behov inbegripa förvar, om inte annat följer av den nationella lagstiftning som reglerar denna fråga. | Screeningen bör genomföras vid eller i närheten av den yttre gränsen. Medlemsstaterna bör vidta åtgärder i enlighet med nationell lagstiftning för att hindra de berörda personerna från att resa ***längre*** in på territoriet under screeningen. I enskilda fall kan detta***, utom för underåriga,*** vid behov inbegripa förvar, om inte annat följer av den nationella lagstiftning som reglerar denna fråga***. Om ytterligare vidareförflyttning nekas till följd av screeningförfarandet, ska artikel 14 i kodexen om Schengengränserna tillämpas***. |

***Motivering***

Internationell rätt utesluter att barn frihetsberövas av administrativa skäl, och enligt Europeiska unionens domstol kan underåriga inte systematiskt behandlas som vuxna i samband med migration. Nekandet av vidareförflyttning efter screening måste vara fullständigt underbyggt i enlighet med kodexen om Schengengränserna.

**Ändringsrekommendation 29**

COM(2020) 612 final, skäl 20

| Kommissionens textförslag | ReK:s ändringsförslag |
|---|---|
| Medlemsstaterna bör fastställa lämpliga platser för screening ***vid eller i närheten av den yttre gränsen***, med beaktande av geografi och befintlig infrastruktur, och säkerställa att såväl gripna tredjelandsmedborgare som tredjelandsmedborgare som infinner sig vid ett gränsövergångsställe snabbt kan bli föremål för screening. Arbetsuppgifterna i samband med screeningen får utföras i sådana hotspot-områden som avses i artikel 2.23 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1896. | Medlemsstaterna bör fastställa lämpliga platser för screening, med beaktande av ***de behöriga lokala och regionala myndigheternas yttranden,*** geografi och befintlig infrastruktur, och säkerställa att såväl gripna tredjelandsmedborgare som tredjelandsmedborgare som infinner sig vid ett gränsövergångsställe snabbt kan bli föremål för screening. Arbetsuppgifterna i samband med screeningen får utföras i sådana hotspot-områden som avses i artikel 2.23 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1896. |

***Motivering***

Medlemsstaterna bör kunna välja lämpliga platser utifrån sina nationella förhållanden och möjligheter. I synnerhet bör de kunna beakta den särskilda bördan för regionerna vid eller i närheten av de yttre gränserna genom en möjlighet till decentralisering. Det är viktigt att man vid planeringen av platser för screening tar vederbörlig hänsyn till de berörda lokala eller regionala myndigheternas behov.

**Ändringsrekommendation 30**

COM(2020) 612 final, skäl 24

| Kommissionens textförslag | ReK:s ändringsförslag |
|---|---|
| Vid slutet av screeningen bör de myndigheter som ansvarar för screeningen fylla i ett avrapporteringsformulär. Formuläret bör översändas till de myndigheter som prövar ansökningar om internationellt skydd eller till de myndigheter som är behöriga för återvändande, beroende på vilken myndighet personen hänvisas till. I det förstnämnda fallet bör de myndigheter som ansvarar för screeningen också ange alla omständigheter som kan vara relevanta för att avgöra om de behöriga myndigheterna bör överlämna den berörda tredjelandsmedborgarens ansökan till ett påskyndat prövningsförfarande eller till gränsförfarandet. | Vid slutet av screeningen bör de myndigheter som ansvarar för screeningen fylla i ett avrapporteringsformulär. Formuläret bör översändas till de myndigheter som prövar ansökningar om internationellt skydd eller till de myndigheter som är behöriga för återvändande, beroende på vilken myndighet personen hänvisas till***, samt i förekommande fall också till de myndigheter som enligt nationell rätt ansvarar för skydd av hälsa och säkerhet och/eller de myndigheter som ansvarar för särskilt utsatta personer, såsom ensamkommande barn eller ensamkommande kvinnor***. I det förstnämnda fallet bör de myndigheter som ansvarar för screeningen också ange alla omständigheter***, i synnerhet eventuella särskilda skyddsbehov,*** som kan vara relevanta för att avgöra om de behöriga myndigheterna bör överlämna den berörda tredjelandsmedborgarens ansökan till ett påskyndat prövningsförfarande eller till gränsförfarandet. |

***Motivering***

Om det föreligger motiverade hälso- eller säkerhetsproblem bör detta meddelas de berörda behöriga myndigheterna. Även om det föreskrivs att dessa myndigheter ska delta i screeningen, bör det också säkerställas att de får all relevant information. Detsamma gäller fall där särskilda skyddsbehov fastställs vid screeningen när en annan myndighet är behörig enligt nationell rätt, såsom ofta är fallet för barn, men möjligen även för offer för människohandel och andra grupper. Det är särskilt viktigt att vara uppmärksam på de grupper som är mest utsatta och som riskerar att bli utnyttjade under migrationsprocessen, såsom ensamkommande barn och ensamkommande kvinnor.

**Ändringsrekommendation 31**

COM(2020) 612 final, artikel 3.1

| Kommissionens textförslag | ReK:s ändringsförslag |
|---|---|
| *Artikel 3*<br><br>**Screening vid den yttre gränsen**<br><br>1. Denna förordning ska tillämpas på alla tredjelandsmedborgare som | *Artikel 3*<br><br>**Screening vid den yttre gränsen**<br><br>1. Denna förordning ska tillämpas på alla tredjelandsmedborgare som |

| Kommissionens textförslag | ReK:s ändringsförslag |
|---|---|
| a) grips i samband med en otillåten passage av en medlemsstats yttre gräns landvägen, sjövägen eller luftvägen, med undantag för tredjelandsmedborgare för vilka medlemsstaten inte är skyldig att ta biometriska uppgifter enligt artikel 14.1 och 14.3 i förordning (EU) nr 603/2013 av andra skäl än deras ålder, eller | a) grips i samband med en otillåten passage av en medlemsstats yttre gräns landvägen, sjövägen eller luftvägen, med undantag för tredjelandsmedborgare för vilka medlemsstaten inte är skyldig att ta biometriska uppgifter enligt artikel 14.1 och 14.3 i förordning (EU) nr 603/2013 av andra skäl än deras ålder, eller |
| b) landsätts på en medlemsstats territorium efter en sök- och räddningsinsats. | b) landsätts på en medlemsstats territorium efter en sök- och räddningsinsats. |
| Screening ska vara tillämplig på dessa personer oavsett om de har ansökt om internationellt skydd eller inte. | Screening ***utförd av den myndighet som enligt nationell rätt är behörig att neka inresa enligt artikel 14.2 i förordning (EU) 2016/399 (”kodex om Schengengränserna”)*** ska vara tillämplig på dessa personer oavsett om de har ansökt om internationellt skydd eller inte. |

***Motivering***

Genom screeningen införs ytterligare ett steg i migrationshanteringsprocesserna, som redan är betungande för många medlemsstater vid de yttre gränserna. För att undvika att detta kräver ett separat förfarande, som skapar en betydande extra börda särskilt för länderna vid de yttre gränserna, föreslår ReK att detta förfarande integreras i gränskontrollerna och att de nationella myndigheter som är behöriga att neka inresa enligt artikel 14.2 andra meningen i förordning (EU) 2016/399 (”kodex om Schengengränserna”) anförtros denna uppgift när screeningen utförs vid de yttre gränserna i samband med en inresa utan att inresevillkoren är uppfyllda. Genom denna integrering i gränskontrollprocessen och gränsmyndigheternas uppgifter kan man bättre säkerställa att screeningen kan fylla den önskade funktionen, dvs. att gripna personer hänvisas till det lämpliga förfarandet så tidigt som möjligt och att dessa förfaranden kan inledas utan dröjsmål och avbrott. Eftersom det finns tre möjliga tillvägagångssätt för tredjelandsmedborgare som omfattas av artikel 3 (nekad inresa, hänskjutande till de myndigheter som är behöriga för återvändandeförfarandet eller hänskjutande till asylmyndigheterna eller till den medlemsstat som ansvarar för asylförfarandet på grundval av en solidaritetsmekanism), varav en är avvisning vid gränsen i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) 2016/399 (”kodex om Schengengränserna”), säkerställer denna integrering av screeningen ett enhetligt tillvägagångssätt och en koppling mellan screeningen och en eventuellt nekad inresa, vilket i hög grad underlättar ett effektivt genomförande av förfarandet. Dessutom kan resultatet av screeningen inkluderas i beslutet om nekad inresa utan ytterligare mellanliggande steg.

**Ändringsrekommendation 32**

COM(2020) 612 final, artikel 5

| Kommissionens textförslag | ReK:s ändringsförslag |
|---|---|
| Screening inom territoriet<br><br>Medlemsstaterna ska tillämpa screening på tredjelandsmedborgare som påträffas inom deras territorium, om det inte finns något som tyder på att de på ett tillåtet sätt har passerat en yttre gräns för att resa in på medlemsstaternas territorium. | Screening inom territoriet<br><br>Medlemsstaterna ska tillämpa screening på tredjelandsmedborgare som påträffas inom deras territorium, om det inte finns något som tyder på att de på ett tillåtet sätt har passerat en yttre gräns för att resa in på medlemsstaternas territorium. ***För att minska trycket på medlemsstaternas myndigheter bör dubbelt utförande av delar av screeningfunktionerna, såsom vid en ansökan om internationellt skydd, undvikas.*** |

***Motivering***

Screeningen får endast utföras separat om det är nödvändigt. Vid ansökan om internationellt skydd ingår vissa screeningfunktioner (identifiering, särskilda skyddsbehov) i skyldigheterna enligt Eurodac och direktivet om mottagningsvillkor, och screeningen bör ingå i dessa förfaranden.

**Ändringsrekommendation 33**

COM(2020) 612 final, artikel 6

| Kommissionens textförslag | ReK:s ändringsförslag |
|---|---|
| *Artikel 6* | *Artikel 6* |
| **Krav rörande screeningen** | **Krav rörande screeningen** |
| 1. I de fall som avses i artikel 3 ska screeningen utföras på platser ***vid eller*** i ***närheten av de yttre gränserna***. | 1. I de fall som avses i artikel 3 ska screeningen utföras på ***lämpliga*** platser i ***respektive medlemsstat***. ***Dessa platser ska fastställas efter samråd med den behöriga lokala eller regionala myndigheten.*** |
| 2. I de fall som avses i artikel 5 ska screeningen utföras på en lämplig plats inom en medlemsstats territorium. | 2. I de fall som avses i artikel 5 ska screeningen utföras på en lämplig plats inom en medlemsstats territorium. ***Dessa platser ska fastställas efter samråd med den behöriga lokala eller regionala myndigheten.*** |
| 3. I de fall som avses i artikel 3 ska screeningen utföras utan dröjsmål och under alla omständigheter slutföras inom fem dagar från det att den berörda personen grips i området vid de yttre gränserna, landsätts på den berörda medlemsstatens territorium eller infinner sig vid gränsövergångsstället. Om exceptionella omständigheter innebär att ett oproportionerligt stort antal tredjelandsmedborgare måste genomgå screening samtidigt, vilket i praktiken gör det omöjligt att slutföra screeningen inom den tidsfristen, får tidsfristen på fem dagar förlängas med högst ytterligare fem dagar. | 3. I de fall som avses i artikel 3 ska screeningen utföras utan dröjsmål och under alla omständigheter slutföras inom fem dagar från det att den berörda personen grips i området vid de yttre gränserna, landsätts på den berörda medlemsstatens territorium eller infinner sig vid gränsövergångsstället. Om exceptionella omständigheter innebär att ett oproportionerligt stort antal tredjelandsmedborgare måste genomgå screening samtidigt, vilket i praktiken gör det omöjligt att slutföra screeningen inom den tidsfristen, får tidsfristen på fem dagar förlängas med högst ytterligare fem dagar. |
| För personer som avses i artikel 3.1 a och på vilka artikel 14.1 och 14.3 i förordning (EU) nr 603/2013 är tillämplig gäller att om de fysiskt uppehåller sig vid den yttre gränsen i mer än 72 timmar, ska screeningperioden förkortas till två dagar. | För personer som avses i artikel 3.1 a och på vilka artikel 14.1 och 14.3 i förordning (EU) nr 603/2013 är tillämplig gäller att om de fysiskt uppehåller sig vid den yttre gränsen i mer än 72 timmar, ska screeningperioden förkortas till två dagar.<br>***Under alla omständigheter måste det säkerställas att det sker en adekvat bedömning av varje enskilt fall för att förhindra ett diskriminerande genomförande av förfarandena.*** |

| Kommissionens textförslag | ReK:s ändringsförslag |
|---|---|
| 4. Medlemsstaterna ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om sådana exceptionella omständigheter som avses i punkt 3. De ska också informera kommissionen så snart som skälen för att förlänga screeningperioden inte längre kvarstår. | 4. Medlemsstaterna ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om sådana exceptionella omständigheter som avses i punkt 3. De ska också informera kommissionen så snart som skälen för att förlänga screeningperioden inte längre kvarstår. |
| 5. Den screening som avses i artikel 5 ska genomföras utan dröjsmål och under alla omständigheter slutföras inom tre dagar från gripandet. | 5. Den screening som avses i artikel 5 ska genomföras utan dröjsmål och under alla omständigheter slutföras inom tre dagar från gripandet. |
| 6. Screeningen ska inbegripa följande obligatoriska element: | 6. Screeningen ska inbegripa följande obligatoriska element: |
| a) Preliminära hälso- och sårbarhetskontroller enligt artikel 9. | a) Preliminära hälso- och sårbarhetskontroller enligt artikel 9. |
| b) Identifiering enligt artikel 10. | b) Identifiering enligt artikel 10. |
| c) Registrering av biometriska uppgifter i lämpliga databaser enligt artikel 14.6, om så inte redan har skett. | c) Registrering av biometriska uppgifter i lämpliga databaser enligt artikel 14.6, om så inte redan har skett. |
| d) Säkerhetskontroll enligt artikel 11. | d) Säkerhetskontroll enligt artikel 11. |
| e) Ifyllande av ett avrapporteringsformulär enligt artikel 13. | e) Ifyllande av ett avrapporteringsformulär enligt artikel 13. |
| f) Hänvisning till rätt förfarande enligt artikel 14. | f) Hänvisning till rätt förfarande enligt artikel 14. |
| 7. Medlemsstaterna ska utse behöriga myndigheter att utföra screeningen. | 7. Medlemsstaterna ska utse behöriga myndigheter att utföra screeningen ***i enlighet med artiklarna 3 och 5***. |
| Medlemsstaterna ska utse kvalificerad medicinsk personal till att utföra den hälsokontroll som föreskrivs i artikel 9. Nationella barnavårdsmyndigheter och nationella rapportörer på området bekämpning av människohandel ska också involveras vid behov. | Medlemsstaterna ska utse kvalificerad medicinsk personal till att utföra den hälsokontroll som föreskrivs i artikel 9. Nationella barnavårdsmyndigheter och nationella rapportörer på området bekämpning av människohandel ska också involveras vid behov. |
| De behöriga myndigheterna får vid utförandet av screening bistås eller stödjas av experter eller sambandsmän och enheter som utplacerats av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och [Europeiska unionens asylbyrå] inom ramen för deras mandat. | De behöriga myndigheterna får vid utförandet av screening bistås eller stödjas av experter eller sambandsmän och enheter som utplacerats av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och [Europeiska unionens asylbyrå] inom ramen för deras mandat. |

***Motivering***

Medlemsstaterna bör kunna välja lämpliga platser utifrån sina nationella förhållanden och möjligheter. I synnerhet bör de kunna beakta den särskilda bördan för regionerna vid eller i närheten av de yttre gränserna genom en möjlighet till decentralisering. Vid planeringen av platser för screening måste vederbörlig hänsyn tas till de berörda lokala och regionala myndigheternas behov.

Förfarandet får inte genomföras på ett diskriminerande sätt. För att undvika dubbla befogenheter måste de föreslagna bestämmelserna i artikel 3 och 5 beaktas när de behöriga myndigheterna utses.

**Ändringsrekommendation 34**

COM(2020) 612 final, artikel 9.3

| Kommissionens textförslag | ReK:s ändringsförslag |
|---|---|
| Om det finns tecken på utsatthet eller särskilda mottagande- eller förfarandebehov ska den berörda tredjelandsmedborgaren i god tid få lämpligt stöd med hänsyn till vederbörandes fysiska och psykiska hälsa. När det gäller underåriga ska stöd ges av personal som är utbildad och kvalificerad att hantera underåriga, i samarbete med barnavårdsmyndigheter. | Om det finns tecken på utsatthet eller särskilda mottagande- eller förfarandebehov ska den berörda tredjelandsmedborgaren i god tid få lämpligt stöd ***av kvalificerade specialiserade rådgivningstjänster eller de behöriga myndigheterna*** med hänsyn till vederbörandes fysiska och psykiska hälsa***, och tillgång till lämpliga yrkesutövare för de särskilda behoven hos vissa grupper av tredjelandsmedborgare, såsom gravida kvinnor, offer för könsrelaterat eller sexuellt våld, personer med funktionsnedsättning och hbtqi-personer, ska säkerställas***. När det gäller underåriga ska stöd ges av personal som är utbildad och kvalificerad att hantera underåriga, i samarbete med barnavårdsmyndigheter. ***I detta syfte ska närvaron av underåriga utan dröjsmål anmälas till de nationella myndigheter som ansvarar för skydd av barn. Ensamkommande barn ska inte undergå screening och ska omedelbart hänvisas till de behöriga barnavårdsmyndigheterna. Vid tecken på allvarliga säkerhetsproblem enligt artikel 40.5 b ska dessutom de behöriga myndigheterna informeras.*** |

***Motivering***

Om särskilda skyddsbehov fastställs ska stöd ges av specialiserade rådgivningstjänster eller de myndigheter som ansvarar för skyddet av sådana personer för att säkerställa lämpligt stöd i god tid. Det är också nödvändigt att säkerställa att närvaron av underåriga omedelbart anmäls till de myndigheter som ansvarar för skydd av barn. Om de berörda personerna är ensamkommande och underåriga ska de hänvisas till de behöriga myndigheterna så att dessa kan vidta de skydds- och stödåtgärder som föreskrivs i internationell, europeisk och nationell rätt och i synnerhet utse en förmyndare eller vårdnadshavare. Samtidigt behöver hbtqi-personer skydd eftersom de utgör den senaste gruppen av de mest utsatta migranterna. De anländer för närvarande till Europa i stora antal, men vi saknar verkliga skyddssystem för dem.

**Ändringsrekommendation 35**

COM(2020) 612 final, artikel 14

| Kommissionens textförslag | ReK:s ändringsförslag |
|---|---|
| *Artikel 14* | *Artikel 14* |
| **Resultat av screeningen** | **Resultat av screeningen** |
| […] | […] |

| Kommissionens textförslag | ReK:s ändringsförslag |
|---|---|
| 2. Tredjelandsmedborgare som gjort en ansökan om internationellt skydd ska hänvisas till de myndigheter som avses i artikel XY i förordning (EU) nr XXX/XXX [förordningen om asylförfaranden], tillsammans med det formulär som avses i artikel 13 i denna förordning. Vid detta tillfälle ska de myndigheter som utför screeningen i avrapporteringsformuläret ange alla uppgifter som vid första anblicken ***förefaller vara relevanta*** för att hänvisa de berörda tredjelandsmedborgarna till det påskyndade prövningsförfarandet eller gränsförfarandet. | 2. Tredjelandsmedborgare som gjort en ansökan om internationellt skydd ska hänvisas till de myndigheter som avses i artikel XY i förordning (EU) nr XXX/XXX [förordningen om asylförfaranden], tillsammans med det formulär som avses i artikel 13 i denna förordning. Vid detta tillfälle ska de myndigheter som utför screeningen i avrapporteringsformuläret ange alla uppgifter som vid första anblicken ***talar*** för ***eller emot*** att hänvisa de berörda tredjelandsmedborgarna till det påskyndade prövningsförfarandet eller gränsförfarandet. ***I synnerhet ska man hänvisa till fastställande av eller misstanke om särskilda skyddsbehov, särskilt när det gäller ensamkommande barn.*** |
| […] | […] |
| ***7.*** Om de tredjelandsmedborgare som avses i artiklarna 3.1 och 5 hänvisas till ett lämpligt förfarande för asyl eller återvändande avslutas screeningen. Om inte alla kontroller har slutförts inom de tidsfrister som anges i artikel 6.3 och 6.5 ska screeningen ändå avslutas med avseende på den berörda personen, som ska hänvisas till ett relevant förfarande. | ***7. I förekommande fall ska de myndigheter som ansvarar för skydd av hälsa och säkerhet eller för skydd av särskilda grupper informeras, och om så föreskrivs i nationell rätt ska de berörda personerna hänvisas till dessa myndigheter.*** |
| | ***8***. Om de tredjelandsmedborgare som avses i artiklarna 3.1 och 5 hänvisas till ett lämpligt förfarande för asyl eller återvändande avslutas screeningen. Om inte alla kontroller har slutförts inom de tidsfrister som anges i artikel 6.3 och 6.5 ska screeningen ändå avslutas med avseende på den berörda personen, som ska hänvisas till ett relevant förfarande. |

***Motivering***

För att säkerställa att personer med särskilda skyddsbehov inte överförs till gränsförfarandet eller ett påskyndat förfarande, som i dessa fall bara skulle kunna genomföras under betydande juridiska och praktiska svårigheter, bör det klargöras att de ska hänvisas till asylmyndigheten innan den beslutar om typen av förfarande. I synnerhet vid hälso- och säkerhetsproblem bör hänvisande vara möjligt inte bara till asylmyndigheterna eller de myndigheter som ansvarar för återvändandeförfarandet. Dessutom bör medlemsstaterna behålla möjligheten att föreskriva specifika ansvarsområden för vissa grupper med särskilda skyddsbehov. Det är särskilt viktigt att beakta de särskilda skyddsåtgärder som krävs för utländska ensamkommande barn.

**Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om hantering av krissituationer och force majeure-situationer på migrations- och asylområdet**

**Ändringsrekommendation 36**

COM(2020) 613 final, skäl 11

| Kommissionens textförslag | ReK:s ändringsförslag |
|---|---|
| De förfaranderegler som fastställs i förordning (EU) XXX/XXX [Asyl- och migrationshantering] för genomförande av omplacering och återvändandesponsring bör tillämpas i syfte att säkerställa att solidaritetsåtgärderna genomförs på ett korrekt sätt i en krissituation, även om de bör anpassas för att ta hänsyn till hur allvarlig och brådskande situationen är. | De förfaranderegler som fastställs i förordning (EU) XXX/XXX [Asyl- och migrationshantering] för genomförande av omplacering och återvändandesponsring bör tillämpas i syfte att säkerställa att solidaritetsåtgärderna genomförs på ett korrekt sätt i en krissituation, även om de bör anpassas för att ta hänsyn till hur allvarlig och brådskande situationen är. ***I synnerhet bör ensamkommande barn så snabbt som möjligt omplaceras till de medlemsstater som ansvarar för dem eller till andra delar av EU om de har familjemedlemmar i andra medlemsstater.*** |

***Motivering***

ReK har länge förespråkat en förbättrad tillgång till rättigheter för ensamkommande barn, vilket hänger samman med det (rättsliga) behovet av att sätta barnets bästa i främsta rummet. EU måste hjälpa till att omplacera ensamkommande barn till andra medlemsstater, om de har familjemedlemmar där, för att minska trycket på gränsregionerna och i den anda av solidaritet och delat ansvar som den nya pakten bör förespråka.

**Ändringsrekommendation 37**

COM(2020) 613 final, skäl 14

| Kommissionens textförslag | ReK:s ändringsförslag |
|---|---|
| För att säkerställa att medlemsstaterna har den flexibilitet som krävs när de ställs inför en stor tillströmning av migranter som uttrycker en avsikt att ansöka om asyl, bör tillämpningen av det gränsförfarande som fastställs i artikel 41 i förordning (EU) XXX/XXX [förordningen om asylförfaranden] utvidgas, och ett förfarande för hantering av asylkriser bör göra det möjligt för medlemsstaterna att ***fatta beslut inom ramen för ett gränsförfarande också om huruvida en ansökan är välgrundad i fall där sökanden är medborgare i, eller, när det gäller statslösa personer, har varit stadigvarande bosatt i ett tredjeland för vilket andelen beslut om beviljande av internationellt skydd i unionen är 75 % eller lägre. Till följd av detta bör medlemsstaterna vid tillämpningen av krisförfarandet vid gränsen fortsätta att tillämpa gränsförfarandet i enlighet med artikel 41 i förordning (EU) XXX/XXX [förordningen om asylförfaranden], men kan utvidga tillämpningen av gränsförfarandet till medborgare i tredjeländer där den genomsnittliga andelen godkända asylansökningar i hela EU ligger på över 20 % men under 75 %***. | För att säkerställa att medlemsstaterna har den flexibilitet som krävs när de ställs inför en stor tillströmning av migranter som uttrycker en avsikt att ansöka om asyl, bör tillämpningen av det gränsförfarande som fastställs i artikel 41 i förordning (EU) XXX/XXX [förordningen om asylförfaranden] utvidgas, och ett förfarande för hantering av asylkriser bör göra det möjligt för medlemsstaterna att ***i samråd med kommissionen tillämpa det ordinarie asylförfarandet för att mildra effekterna på de gränsregioner som står inför migrationstryck***. |

***Motivering***

I ansträngda situationer lägger gränsförfarandena en extra börda på gränsregionerna. Medlemsstaterna bör ha möjlighet att avstå från gränsförfaranden i samråd med kommissionen för att hantera ankomster på ett effektivt sätt och handlägga asylförfaranden på platser på deras territorium som inte ligger vid gränsen.

**Ändringsrekommendation 38**

COM(2020) 613 final, skäl 16

| Kommissionens textförslag | ReK:s ändringsförslag |
|---|---|
| I en krissituation bör medlemsstaterna, med tanke på eventuella påfrestningar på asylsystemet, ha möjlighet att<br><br>inte tillåta ***inresa*** på sitt territorium för sökande som omfattas av ett gränsförfarande under en längre tidsperiod än de perioder som anges i artikel 41.11 och 41.13 i förordning (EU) XXX/XXX [*förordningen om asylförfaranden*]. Förfarandena bör dock slutföras så snart som möjligt och tidsperioderna bör under alla omständigheter bara förlängas med en ytterligare period på högst åtta veckor***; om dessa förfaranden inte kan slutföras vid utgången av denna förlängda period bör sökandena tillåtas att resa in på en medlemsstats territorium i syfte att slutföra förfarandet för internationellt skydd***. | I en krissituation bör medlemsstaterna, med tanke på eventuella påfrestningar på asylsystemet***, men med beaktande av belastningen på de regioner som påverkas av en sådan kris,*** ha möjlighet att inte tillåta ***vidareförflyttning in*** på sitt territorium för sökande som omfattas av ett gränsförfarande under en längre tidsperiod än de perioder som anges i artikel 41.11 och 41.13 i förordning (EU) XXX/XXX [*förordningen om asylförfaranden*]. Förfarandena bör dock slutföras så snart som möjligt och tidsperioderna bör under alla omständigheter bara förlängas med en ytterligare period på högst åtta veckor. ***Om förfarandena inte kan slutföras vid utgången av denna förlängda period tillåts sökandena att resa längre in på medlemsstatens territorium i syfte att slutföra förfarandet för internationellt skydd.*** |

***Motivering***

Ett gränsförfarande bör inte förlängas utan att man först beaktar konsekvenserna för regionerna.

**Ändringsrekommendation 39**

COM(2020) 613 final, skäl 23

| Kommissionens textförslag | ReK:s ändringsförslag |
|---|---|
| I en krissituation bör medlemsstaterna ha möjlighet att tillfälligt avbryta prövningen av ansökningar om internationellt skydd som görs av fördrivna personer från tredjeländer som inte kan återvända till sitt ursprungsland, där de skulle löpa stor risk för att utsättas för urskillningslöst våld i exceptionella situationer av väpnade konflikter. I sådana fall bör dessa personer beviljas omedelbar skyddsstatus. Medlemsstaterna bör återuppta prövningen av deras ansökningar senast ett år efter det att prövningen tillfälligt avbröts. | I en krissituation bör medlemsstaterna ha möjlighet att tillfälligt avbryta prövningen av ansökningar om internationellt skydd som görs av fördrivna personer från tredjeländer som inte kan återvända till sitt ursprungsland, där de skulle löpa stor risk för att utsättas för urskillningslöst våld i exceptionella situationer av väpnade konflikter. I sådana fall bör dessa personer beviljas omedelbar skyddsstatus. ***I en krissituation bör medlemsstaten också ha rätt att bevilja barn och särskilt utsatta personer, samt andra grupper av personer som behöver omedelbart skydd, omedelbar skyddsstatus om detta föreskrivs i nationell rätt.*** Medlemsstaterna bör återuppta prövningen av deras ansökningar senast ett år efter det att prövningen tillfälligt avbröts. |

***Motivering***

I situationer som omfattas av krisförordningen behöver barn och personer med särskilda skyddsbehov ett minimum av trygghet beträffande vistelsen. I linje med subsidiaritetsprincipen bör medlemsstaterna ha möjlighet att låta tredjelandsmedborgare vistas på deras territorium på andra grunder, i enlighet med nationell rätt.

**Ändringsrekommendation 40**

COM(2020) 613 final, artikel 1.2

| Kommissionens textförslag | ReK:s ändringsförslag |
|---|---|
| *Artikel 1* | *Artikel 1* |
| **Innehåll** | **Innehåll** |
| […] | […] |
| 2. I denna förordning avser *krissituation* | 2. I denna förordning avser *krissituation* |
| a) en exceptionell situation med massiv tillströmning av tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som anländer irreguljärt till en medlemsstat eller landsätts på dess territorium efter sök- och räddningsinsatser, i en sådan omfattning, i förhållande till den berörda medlemsstatens befolkning och BNP, och av sådan karaktär att det medför att medlemsstatens asyl-, mottagnings- eller återvändandesystem inte fungerar och kan ha allvarliga följder för det gemensamma europeiska asylsystemets eller den gemensamma ramens funktion enligt förordning (EU) XXX/XXX [*Asylum and Migration Management*], eller medför | a) en exceptionell situation med massiv tillströmning av tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som anländer irreguljärt till en medlemsstat eller landsätts på dess territorium efter sök- och räddningsinsatser, i en sådan omfattning, i förhållande till den berörda medlemsstatens befolkning och BNP, och av sådan karaktär att det medför att medlemsstatens asyl-, mottagnings- eller återvändandesystem ***på lokal, regional och/eller nationell nivå*** inte fungerar och kan ha allvarliga följder för det gemensamma europeiska asylsystemets eller den gemensamma ramens funktion enligt förordning (EU) XXX/XXX [*Asylum and Migration Management*], eller medför |
| b) en överhängande risk för en sådan situation. | b) en överhängande risk för en sådan situation. |

***Motivering***

Bördan på grund av ett stort antal inresor och ansökningar är ofta regional till sin natur och beror i synnerhet på (in)res(e) vägarna. Att systemet inte fungerar på lokal eller regional nivå bör också definieras som en krissituation om det får samma konsekvenser för de berörda personerna, för att betona att en medlemsstats asylsystem visserligen procentuellt sett fortfarande kan fungera på nationell nivå, men att det kan finnas orter och regioner där detta inte är fallet, och att denna bristande funktion kan orsaka stora problem i fråga om tillhandahållandet eller bortfallet av tjänster på lokal nivå.

**Ändringsrekommendation 41**

COM(2020) 613 final, artikel 4

| Kommissionens textförslag | ReK:s ändringsförslag |
|---|---|
| 1. I en krissituation som avses i artikel 1.2 och i enlighet med förfarandena i artikel 3 får medlemsstaterna, när det gäller ansökningar som görs under den period då denna artikel tillämpas, göra undantag från artikel 41 i förordning (EU) XXX/XXX [*förordningen om asylförfaranden*] enligt följande: | 1. I en krissituation som avses i artikel 1.2 och i enlighet med förfarandena i artikel 3 får medlemsstaterna, när det gäller ansökningar som görs under den period då denna artikel tillämpas, göra undantag från artikel 41 i förordning (EU) XXX/XXX [*förordningen om asylförfaranden*] enligt följande: |
| a) Genom undantag från artikel 41.2 b i förordning (EU) XXX/ XXX [*förordningen om asylförfaranden*] får medlemsstaterna ***under ett gränsförfarande fatta beslut om huruvida en ansökan är välgrundad i fall där sökanden är medborgare i eller, när det gäller statslösa personer, tidigare stadigvarande bosatt i ett tredjeland, för vilket andelen beslut där den beslutande myndigheten beviljat internationellt skydd enligt de senast tillgängliga årliga unionsomfattande genomsnittliga uppgifterna från Eurostat är 75 % eller lägre, utöver de fall som avses i artikel 40.1 i förordning (EU) XXX/XXX/ [förordningen om asylförfaranden]***. | a) Genom undantag från artikel 41.2 b i förordning (EU) XXX/ XXX [*förordningen om asylförfaranden*] får medlemsstaterna ***i samråd med kommissionen avstå från att genomföra gränsförfaranden***. |
| b) Genom undantag från artikel 41.11 och 41.13 i förordning (EU) XXX/XXX [*förordningen om asylförfaranden*] får den maximala längden på gränsförfarandet för prövning av ansökningar som fastställs i den artikeln förlängas med en ytterligare period på högst ***åtta*** veckor. Efter denna period ska sökanden tillåtas resa in på medlemsstatens territorium för slutförandet av förfarandet för internationellt skydd. | b) Genom undantag från artikel 41.11 och 41.13 i förordning (EU) XXX/XXX [*förordningen om asylförfaranden*] får den maximala längden på gränsförfarandet för prövning av ansökningar som fastställs i den artikeln förlängas med en ytterligare period på högst ***sex*** veckor. Efter denna period ska sökanden tillåtas resa in på medlemsstatens territorium för slutförandet av förfarandet för internationellt skydd. |

***Motivering***

I krissituationer kan tillämpningen av gränsförfarandet leda till ytterligare överbelastning i gränsregionerna. Medlemsstaterna bör därför, i samråd med kommissionen, kunna avstå från gränsförfarandet för att hantera ankomsterna på ett effektivare sätt. Det bör bara vara möjligt att förlänga gränsförfarandet med sex veckor för att undvika att skapa en situation med (ytterligare) överbelastning vid gränsen.

**Ändringsrekommendation 42**

COM(2020) 613 final, artikel 10.1

| Kommissionens textförslag | ReK:s ändringsförslag |
|---|---|
| *Artikel 10* | *Artikel 10* |
| **Beviljande av omedelbar skyddsstatus** | **Beviljande av omedelbar skyddsstatus** |
| 1. I en krissituation som avses i artikel 1.2 a och på grundval av en genomförandeakt som antagits av kommissionen i enlighet med punkt 4 i denna artikel får medlemsstaterna tillfälligt avbryta prövningen av ansökningar om internationellt skydd i enlighet med förordning (EU) XXX/XXX [*förordningen om asylförfaranden*] och förordning (EU) XXX/ XXX [*skyddsgrundsförordningen*] med avseende på fördrivna personer från tredjeländer som löper en hög risk att utsättas för urskillningslöst våld i exceptionella situationer av väpnade konflikter och som inte kan återvända till sitt ursprungsland. I sådana fall ska medlemsstaterna bevilja de berörda personerna omedelbar skyddsstatus, såvida de inte utgör en fara för medlemsstatens nationella säkerhet eller allmänna ordning. En sådan status ska inte påverka deras pågående ansökan om internationellt skydd i den berörda medlemsstaten. | 1. I en krissituation som avses i artikel 1.2 a och på grundval av en genomförandeakt som antagits av kommissionen i enlighet med punkt 4 i denna artikel får medlemsstaterna tillfälligt avbryta prövningen av ansökningar om internationellt skydd i enlighet med förordning (EU) XXX/XXX [*förordningen om asylförfaranden*] och förordning (EU) XXX/ XXX [*skyddsgrundsförordningen*] med avseende på fördrivna personer från tredjeländer som löper en hög risk att utsättas för urskillningslöst våld i exceptionella situationer av väpnade konflikter och som inte kan återvända till sitt ursprungsland. I sådana fall ska medlemsstaterna bevilja de berörda personerna omedelbar skyddsstatus, såvida de inte utgör en fara för medlemsstatens nationella säkerhet eller allmänna ordning. ***I en krissituation bör medlemsstaten också ha rätt att bevilja barn och särskilt utsatta personer, samt andra grupper av personer som behöver omedelbart skydd, omedelbar skyddsstatus om detta föreskrivs i nationell rätt.*** En sådan status ska inte påverka deras pågående ansökan om internationellt skydd i den berörda medlemsstaten. |

***Motivering***

I situationer som omfattas av krisförordningen behöver barn och personer med särskilda skyddsbehov ett minimum av trygghet beträffande vistelsen. I linje med subsidiaritetsprincipen bör medlemsstaterna ha möjlighet att låta tredjelandsmedborgare vistas på deras territorium på andra grunder, i enlighet med nationell rätt.

**Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Eurodac för jämförelse av biometriska uppgifter för en effektiv tillämpning av förordning (EU) XXX/XXX [förordningen om asyl- och migrationshantering] och förordning (EU) XXX/XXX [vidarebosättningsförordningen], för identifiering av tredjelandsmedborgare eller statslösa personer som vistas olagligt, och för när medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter och Europol begär jämförelser med Eurodacuppgifter för brottsbekämpande ändamål, samt om ändring av förordningarna (EU) 2018/1240 och (EU) 2019/818**

**Ändringsrekommendation 43**

COM(2020) 614 final, punkt 14, artikel 10.1

| Kommissionens textförslag | ReK:s ändringsförslag |
|---|---|
| Varje medlemsstat ska ta biometriska uppgifter på varje person som ansöker om internationellt skydd och som är ***sex*** år eller äldre vid den screening som avses i förordning (EU) XXX/XXX [*screeningförordningen*] eller, om biometriska uppgifter inte kunde tas i samband med screening eller den sökande inte genomgått screening, när ansökan om internationellt skydd registreras i enlighet med artikel 27 i förordning (EU) No XXX/XXX [*förordningen om asylförfaranden*] och så snart som möjligt, dock senast 72 timmar efter det att de biometriska uppgifterna tagits, överföra uppgifterna tillsammans med de uppgifter som avses i artikel 12 c-p den här förordningen till det centrala systemet och till CIR är så är lämpligt i enlighet med artikel 4.2. | Varje medlemsstat ska ta biometriska uppgifter på varje person som ansöker om internationellt skydd och som är ***tolv*** år eller äldre vid den screening som avses i förordning (EU) XXX/XXX [*screeningförordningen*] eller, om biometriska uppgifter inte kunde tas i samband med screening eller den sökande inte genomgått screening, när ansökan om internationellt skydd registreras i enlighet med artikel 27 i förordning (EU) No XXX/XXX [*förordningen om asylförfaranden*] och så snart som möjligt, dock senast 72 timmar efter det att de biometriska uppgifterna tagits, överföra uppgifterna tillsammans med de uppgifter som avses i artikel 12 c-p den här förordningen till det centrala systemet och till CIR är så är lämpligt i enlighet med artikel 4.2. |
| När artikel 3.1 i förordning (EU) XXX/XXX [*screeningförordningen*] är tillämplig och personen ansöker om internationellt skydd i samband med screening, ska varje medlemsstat använda de biometriska uppgifter som tagits vid screening av alla över ***sex*** år som ansöker om internationellt skydd och överföra dessa uppgifter, tillsammans med de uppgifter som avses i artikel 12 c-p i denna förordning, till det centrala systemet och till CIR när så är lämpligt i enlighet med artikel 4.2, senast 72 timmar från registreringen av den ansökan som avses i artikel 27 i förordning (EU) XXX/XXX [*förordningen om asylförfaranden*]. | När artikel 3.1 i förordning (EU) XXX/XXX [*screeningförordningen*] är tillämplig och personen ansöker om internationellt skydd i samband med screening, ska varje medlemsstat använda de biometriska uppgifter som tagits vid screening av alla över ***tolv*** år som ansöker om internationellt skydd och överföra dessa uppgifter, tillsammans med de uppgifter som avses i artikel 12 c-p i denna förordning, till det centrala systemet och till CIR när så är lämpligt i enlighet med artikel 4.2, senast 72 timmar från registreringen av den ansökan som avses i artikel 27 i förordning (EU) XXX/XXX [*förordningen om asylförfaranden*]. |
| Att medlemsstaterna inte följer tidsfristen på 72 timmar befriar dem inte från skyldigheten att ta och överföra biometriska uppgifter till CIR. Om fingertopparnas tillstånd gör det omöjligt att ta fingeravtryck med en kvalitet som tillåter jämförelse enligt artikel 26, ska ursprungsmedlemsstaten ta nya fingeravtryck på den sökande och översända dem snarast möjligt, dock senast 48 timmar efter det att uppgifterna tagits med avsett resultat | Att medlemsstaterna inte följer tidsfristen på 72 timmar befriar dem inte från skyldigheten att ta och överföra biometriska uppgifter till CIR. Om fingertopparnas tillstånd gör det omöjligt att ta fingeravtryck med en kvalitet som tillåter jämförelse enligt artikel 26, ska ursprungsmedlemsstaten ta nya fingeravtryck på den sökande och översända dem snarast möjligt, dock senast 48 timmar efter det att uppgifterna tagits med avsett resultat |

***Motivering***

Viseringskodexen kräver fingeravtryckstagning för viseringssökande från tolv års ålder. Detsamma gäller barn som reser in i EU för en kortare vistelse inom ramen för in- och utresesystemet. Anpassningen av åldersgränsen i Eurodac till den som gäller i viseringskodexen och in- och utresesystemet säkerställer samstämmighet och datatillförlitlighet på medellång/längre sikt.

**Ändringsrekommendation 44**

COM(2020) 614 final, punkt 17, artikel 13.1

| Kommissionens textförslag | ReK:s ändringsförslag |
|---|---|
| Varje medlemsstat ska skyndsamt ta biometriska uppgifter på varje tredjelandsmedborgare eller statslös person som är ***sex*** år eller äldre och som grips av de behöriga kontrollmyndigheterna i samband med olaglig passage över medlemsstatens gräns landvägen, sjövägen eller luftvägen från ett tredjeland och som inte avvisas eller som fortfarande fysiskt befinner sig på medlemsstatens territorium och som inte hållits i förvar, omhändertagits eller häktats under hela perioden från gripandet fram till verkställigheten av avvisningsbeslutet. | Varje medlemsstat ska skyndsamt ta biometriska uppgifter på varje tredjelandsmedborgare eller statslös person som är ***tolv*** år eller äldre och som grips av de behöriga kontrollmyndigheterna i samband med olaglig passage över medlemsstatens gräns landvägen, sjövägen eller luftvägen från ett tredjeland och som inte avvisas eller som fortfarande fysiskt befinner sig på medlemsstatens territorium och som inte hållits i förvar, omhändertagits eller häktats under hela perioden från gripandet fram till verkställigheten av avvisningsbeslutet. |

***Motivering***

Viseringskodexen kräver fingeravtryckstagning för viseringssökande från tolv års ålder. Detsamma gäller barn som reser in i EU för en kortare vistelse inom ramen för in- och utresesystemet. Anpassningen av åldersgränsen i Eurodac till den som gäller i viseringskodexen och in- och utresesystemet säkerställer samstämmighet och datatillförlitlighet på medellång/längre sikt.

**Ändringsrekommendation 45**

COM(2020) 614 final, punkt 18, artikel 14.1

| Kommissionens textförslag | ReK:s ändringsförslag |
|---|---|
| Varje medlemsstat ska genast ta biometriska uppgifter på varje tredjelandsmedborgare eller statslös person som är ***sex*** år eller äldre och som vistas olagligt inom medlemsstatens territorium. | Varje medlemsstat ska genast ta biometriska uppgifter på varje tredjelandsmedborgare eller statslös person som är ***tolv*** år eller äldre och som vistas olagligt inom medlemsstatens territorium. |

***Motivering***

Viseringskodexen kräver fingeravtryckstagning för viseringssökande från tolv års ålder. Detsamma gäller barn som reser in i EU för en kortare vistelse inom ramen för in- och utresesystemet. Anpassningen av åldersgränsen i Eurodac till den som gäller i viseringskodexen och in- och utresesystemet säkerställer samstämmighet och datatillförlitlighet på medellång/längre sikt.

**Ändringsrekommendation 46**

COM(2020) 614 final, punkt 19, artikel 14a.1

| Kommissionens textförslag | ReK:s ändringsförslag |
|---|---|
| Varje medlemsstat ska genast ta biometriska uppgifter på varje tredjelandsmedborgare eller statslös person som är ***sex*** år eller äldre och som sätts i land efter en sådan sök- och räddningsinsats som avses i förordning (EU) XXX/XXX [*förordningen om asyl- och migrationshantering*]. | Varje medlemsstat ska genast ta biometriska uppgifter på varje tredjelandsmedborgare eller statslös person som är ***tolv*** år eller äldre och som sätts i land efter en sådan sök- och räddningsinsats som avses i förordning (EU) XXX/XXX [*förordningen om asyl- och migrationshantering*]. |

***Motivering***

Viseringskodexen kräver fingeravtryckstagning för viseringssökande från tolv års ålder. Detsamma gäller barn som reser in i EU för en kortare vistelse inom ramen för in- och utresesystemet. Anpassningen av åldersgränsen i Eurodac till den som gäller i viseringskodexen och in- och utresesystemet säkerställer samstämmighet och datatillförlitlighet på medellång/längre sikt.

## II. **POLITISKA REKOMMENDATIONER**

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

1. Europeiska regionkommittén välkomnar kommissionens förslag till en ny migrations- och asylpakt för att övervinna den blockering som sedan fem år finns på medlemsstatsnivå när det gäller ett gemensamt asyl- och migrationssystem. ReK stöder kommissionens mål att utveckla ett heltäckande system för att långsiktigt styra migrationen, inklusive flyktingmigrationen, som bygger på europeiska värden, i synnerhet solidaritet och värdighet, samt på EU-rätten och internationell rätt ([1]).

2. Kommittén är bekymrad över att den lokala och regionala dimensionen inte beaktas tillräckligt i förslagen i den nya pakten och att EU-länderna vid de yttre gränserna återigen ska ha huvudansvaret för ankomst och registrering. I detta sammanhang ställer vi oss kritiska till att kriteriet om första inresa bibehålls. ReK efterlyser därför, med sikte på verklig solidaritet, en snabb och rättvis fördelning av asylsökande till andra medlemsstater och en starkare medverkan av Europeiska unionens nya asylbyrå, de lokala och regionala myndigheterna samt aktörer i det civila samhället med sikte på ett flernivåsamarbete som omfattar berörda parter i den offentliga och den privata sektorn.

3. ReK upprepar sin efterlysning av en långsiktig lösning på utmaningarna vid hanteringen av irreguljära inresor och inkvarteringen av skyddssökande personer i överensstämmelse med internationell rätt och EU-rätten, varvid man måste se till att principen om non-refoulement följs och att hänsyn tas till utsatta personers intresse i samtliga beslut och åtgärder. ReK föreslår därför att man i förordningen om asyl- och migrationshantering och den nya migrations- och asylpakten beaktar befintlig bästa praxis för frivillig territoriell fördelning på regional nivå, med tillämpning av en nyckel som bygger på befolknings-, arbetslöshets- och inkomstuppgifter ([2]).

4. ReK konstaterar att det inte har gått att genomföra en fast kvot för fördelning av asylsökande inom EU, men välkomnar ändå i princip kommissionens förslag om att införa en solidaritetsmekanism som alla medlemsstater måste delta i, men som låter dem välja fritt mellan olika slags bidrag. För att denna mekanism ska fungera måste man finna en balans mellan de platser som är tillgängliga för att ta emot flyktingar och andra former av bidrag. Det är därför av avgörande betydelse att se till att det antal medlemsstater som tar emot flyktingar och det antal som beslutar sig för ett annat slags bidrag står i lämplig proportion till varandra och i förhållande till andelen sökande med asylskäl och de som ska återsändas.

([1]) Förklaring från ReK:s presidium om situationen för migranterna i Moria (COR-2020-02499), punkt 9.

([2]) Det gäller för ”Share”-förslaget, ett initiativ som leds av den baskiska regeringen och stöds av olika regionala regeringar och som syftar till att främja solidaritet och delat ansvar vid mottagande av flyktingar och asylsökande, genom tillämpning av en territoriell fördelningsnyckel på grundval av de tre ovannämnda nyckelparametrarna.

5. Med tanke på det föreslagna förfarandets komplexitet ställer sig dock kommittén skeptisk till om systemet med ”återvändandesponsring” är praktiskt genomförbart. ReK föreslår i detta sammanhang att ett system med ekonomiska incitament och sanktioner införs för att säkerställa genomförandet av solidaritetsmekanismen.

6. Kommittén betonar vikten av människorättsliga och rättsstatliga principer (t.ex. fri tillgång till opartisk rådgivning och rättsligt biträde samt till FN:s flyktingkommissariat (UNHCR)), som också gäller vid EU:s yttre gränser. Detta gäller särskilt i samband med de föreslagna gränsförfarandena, som måste vara förenliga med de europeiska värdena och rättsstatsprincipen och säkerställa att det inte förekommer någon diskriminering på grund av nationalitet. Man bör välja en annan modell för gränsförfarandena än en modell som är kopplad till skyddskvoten. De nya gränsförfarandena måste garantera dessa normer också i praktiken.

7. Kommittén föreslår att medlagstiftarna undersöker om bestämmelserna i artiklarna 53 och 54 i förslaget till förordning om asylförfaranden är förenliga med rättspraxis från Europeiska unionens domstol om effektivt rättsligt skydd och behovet av att följa andra EU-rättsliga och rättsstatliga principer när det rättsliga skyddet utformas mot bakgrund av artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna.

8. Det föreslagna screeningförfarandet bör genomföras på ett sätt som gör det möjligt att faktiskt fastställa ”särskild utsatthet” i ett tidigt skede. Detta omfattar att identifiera och på lämpligt sätt behandla grupper av personer som fastställs vara särskilt utsatta i direktivet om mottagningsvillkor och den föreslagna förordningen om asylförfaranden.

9. Den längsta tid på fem dagar som föreskrivs för denna screening kommer i många fall inte att räcka för att faktiskt fastställa särskilda skyddsbehov. I gränsregionerna måste ytterligare resurser anslås för screeningen i syfte att säkerställa adekvat handläggning och faktiskt fastställande av särskilda behov samt för att förhindra diskriminerande metoder såsom rasprofilering.

10. Kommittén understryker behovet av att undvika dubbelarbete i screeningförfarandet och öka dess ändamålsenlighet.

11. En framgångsrik krishantering börjar i synnerhet på lokal och regional nivå, och samordning med de lokala och regionala myndigheterna bör därför ha högsta prioritet.

12. Kommittén föreslår att omedelbart skydd i krissituationer, efter medlemsstaternas gottfinnande, ska beviljas inte bara dem som flytt väpnade konflikter, utan även andra utsatta grupper, särskilt barn och offer för tortyr och trauma samt offer för människohandel, vars tecken inte alltid är synliga.

13. ReK påminner om behovet av att följa den allmänna dataskyddsförordningen och de allmänna principerna för uppgiftsbehandling, och uppmanar medlagstiftarna att ta vederbörlig hänsyn till Europeiska datatillsynsmannens invändningar, särskilt beträffande förslagen till screeningförordning och Eurodacförordning.

14. Kommittén föreslår att åldersgränsen för insamling av biometriska uppgifter inom ramen för Eurodac fastställs till tolv år för att anpassa den till ålderskraven i viseringskodexen och in- och utresesystemet. Lagring av biometriska uppgifter medför alltid dataskyddsrättsliga risker. Det rekommenderas därför att se till att uppgifter om personer som kanske ännu inte förstår frågan inte får lagras för brottsbekämpande ändamål.

15. Kommittén välkomnar kommissionens önskan att skapa säkra vägar till Europa. Detta utgör ytterligare ett europeiskt bidrag till det internationella flyktingskyddet och kan inte ersätta individuella asylförfaranden.

16. ReK uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vidareutveckla vidarebosättningsprogrammen, inrätta ytterligare program för mottagande på humanitär grund, såsom ideella sponsorprogram, och främja anställningen av kvalificerad och skicklig arbetskraft från tredjeländer.

17. Kommittén betonar att många lokala och regionala myndigheter i hela EU är villiga att aktivt engagera sig i mottagandet och integrationen av utsatta personer, och hänvisar till potentialen hos ReK-initiativet ”Städer och regioner för integration”. ReK föreslår att kommissionen beaktar regioners och städers bästa integreringspraxis för att främja dess införande på andra platser, stimulera till nya initiativ och bidra till en mer konstruktiv offentlig debatt om asylrätt och migration.

18. ReK anser att en effektiv samarbetspolitik med tredjeländer bör fastställas och utvecklas. Detta förutsätter att EU utvecklar en ny strategi för att stödja hållbar utveckling i dessa tredjeländer, särskilt i Afrika, som främjar hållbar ekonomisk utveckling samt demokrati i dessa länder, med initiativ för hälso- och sjukvård, produktion, utbildning, byggande av infrastruktur samt hållbara och demokratiska ekonomiska framsteg som gör att deras befolkningar inte behöver migrera.

19. ReK förväntar sig att frivilliga erbjudanden på lokal och regional nivå om mottagande av utsatta personer kommer att beaktas bättre i den nya europeiska migrations- och asylpakten än hittills.

20. Kommittén välkomnar handlingsplanen för integration och inkludering för 2021–2027 som ett nödvändigt komplement till den nya migrations- och asylpakten och dess erkännande av de lokala och regionala myndigheternas roll. Vi ser fram emot genomförandet av det överenskomna integrationspartnerskapet mellan kommissionen och Europeiska regionkommittén.

21. Åtgärder före avresa och ankomst är oupplösligt kopplade till en ändamålsenlig utveckling av lagliga migrationsvägar, så att man kan uppnå ambitionen att handlingsplanen framgångsrikt ska täcka alla olika faser i integrationsprocessen.

22. ReK betonar behovet av enklare och tydligare tillgång för lokala och regionala myndigheter, inbegripet den makroregionala nivån, till EU-medel för integration och inkludering.

23. Kommittén betonar vikten av att bekämpa desinformation om integration och migration genom konkreta fakta och siffror för att motverka diskriminering, fördomar, rasism och främlingsfientlighet. I detta syfte uppmanas kommissionen att i sin årliga strategiska framsynsrapport inkludera resultaten från ReK:s årliga barometer för regional och lokal utveckling i EU, som är ett evidensbaserat verktyg för att bland annat illustrera migrationens och integrationens inverkan på städer och regioner. Kommittén uppmanar också kommissionen att efterlysa kommunikationsåtgärder och informationskampanjer med humanistiskt innehåll som riktas till värdsamhällena och som förklarar behovet av att behandla och hantera migrationsflödena på ett korrekt sätt.

24. ReK stöder helhjärtat kommissionens mål att intensifiera kampen mot smuggling av migranter och få dem att avstå från att göra livsfarliga resor. Vi framhåller i detta syfte behovet av att stärka EU-organens roll och att se över EU:s handlingsplan mot smuggling av migranter, som också klargör den privata sjöräddningens roll. Det är viktigt att undvika att kriminalisera efterlevnaden av rättsliga skyldigheter (t.ex. skyldigheten till sjöräddning). ReK anser att samarbetet beträffande sjöräddning bör samordnas på europeisk nivå och utvidgas i partnerskap och ömsesidig respekt mellan statliga och icke-statliga aktörer.

25. Kommittén anser att man bör ägna särskild uppmärksamhet åt potentiella offer för människohandel (kvinnor, ungdomar, barn) och betonar vikten av att de identifieras korrekt, en fas där – om bedömningen är bristfällig – offren för människohandel skulle kunna nekas sina mänskliga rättigheter eller under alla omständigheter en rad skydd som de borde beviljas till följd av de kränkningar som de utsatts för. I detta avseende är det mycket viktigt med samordning med de lokala och regionala myndigheterna, i kombination med ett myndighetsövergripande arbete – vilket är avgörande för processen för framträdande, tidig identifiering och första stöd med sikte på fullständig inkludering och integration – för att undvika risken för allvarligt utnyttjande av utsatta människor såsom potentiella offer för människohandel. För att säkerställa ett lämpligt mottagande som tillgodoser de individuella behoven hos offren för människohandel måste omhändertagandet av dem bygga på individuella projekt i syfte att respektera deras identitet, förväntningar och individuella kapacitet och förmåner. Det myndighetsövergripande arbetet, där stärkande av offrens egenmakt står i centrum, är avgörande för att uppnå dessas sociala integration inför fullständig självständighet.

26. Kommittén anser att migrations- och asylpaktens mål, i synnerhet förverkligande av solidaritet mellan medlemsstaterna och en övergripande strategi för att sammanföra åtgärderna på områdena migration, asyl, integration och gränsförvaltning, enbart kan uppnås av medlemsstaterna om de agerar samfällt inom ramen för det gemensamma europeiska asylsystemet och alla medlemsstaters intressen och kapacitet erkänns bättre i solidaritetsmekanismen. Vi bekräftar att förslagen i pakten är förenliga med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget, eftersom målet/målen för den föreslagna åtgärden – en reform av det gemensamma europeiska asylsystemet – inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan på grund av åtgärdens omfattning och verkningar bättre kan uppnås på EU-nivå och eftersom den föreslagna åtgärden ger tydliga fördelar jämfört med åtgärder på nationell, regional eller lokal nivå. Vi påpekar vidare att proportionalitetsprincipen måste respekteras.

Bryssel den 19 mars 2021.

Apostolos TZITZIKOSTAS

*Europeiska regionkommitténs ordförande*